

ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

- Ιρανική Επανάσταση 2 χρόνια μετά
- Εργατικό Κόμμα Μ. Βρετανίας Νέα Νίκη της αριστερας
- Εργατικά — Ανισομοισθία
- Α. Μυστακίδης — Μεσεμβρινος
- Οξυνση στις εργατικές σχέσεις - ETYK

ΔΥΑΔΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΩΝΙΑ**ΧΤΥΠΙΕΤΑΙ Η ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ**

Σε νέα έξαρση βρίσκεται και πάλι η κρίση στην Πολωνία. Μια ολόκληρη επαρχία στο νότο έχει παραλύσει από εργατικές απεργίες ενώ η «Αλληλεγγύη» έχει καλέσει σε γενική απεργία τους εργάτες σε δεύτερη. Για άλλη μια φορά η κυβέρνηση και οι εργάτες δοκιμάζουν τη δύναμη τους, για άλλη μια φορά βρισκόμαστε μπροστα σε μια αναμέτρηση που πολύ εύκολα μπορεί να αποσταθεροποιήσει την κατάσταση με κρίσιμες επιπτώσεις τόσο στην Πολωνία όσο και σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Η κυβέρνηση της Πολωνίας έχει χάσει τον έλεγχο της πλάνης στην κατάσταση. Όπως αναγκάστηκε να παραδεχτεί ανώτατο της στέλεχος το Κ.Κ. δεν έχει πια το μονοπώλιο εξουσίας στη χώρα. Η Πολωνία διοικείται σήμερα «απο ένα συνεταιρισμό όλων των κοινωνικών δυνάμεων». Στην πραγματικότητα δύο γιγάντιες δυνάμεις είναι οι μόνες που έχουν σημασία σ' αυτό το εύθραυστο ισοζύγιο. Από τη μια οι εργάτες με τις ανεξάρτητες οργανώσεις τους («Αλληλεγγύη») και από την άλλη η κομματική και κρατική γραφειοκρατία με τις σύμμαχες γραφειοκρατίες των γύρω χωρών (Σοβιετική Ενωση, Ανατολική Γερμανία κλπ).

Η δυαδική εξουσία, το φαινόμενο που παρατηρείται σε κάθε επαναστατική κατάσταση, είναι πια γεγονός στη Πολωνία. Κυβερνητικές αποφάσεις εφαρμόζονται μόνο αν εγκριθούν από τους εργάτες, αποφάσεις των εργατών επιβάλλονται στη Κυβέρνηση. Τα αιτήματα των εργατών γίνονται ολοένα και πιο τολμηρά και επικτείνονται ολοένα και περισσότερο στον πολιτικό τομέα. Μάταια η κυβέρνηση προσπαθεί να διατηρήσει τα προσχήματα και να δείξει πως διατηρεί το κύρος και την εξουσία της. Οι γειτονικές γραφειοκρατίες τρομοκρατημένες από τις εξελίξεις και φοβούμενες τις επιπτώσεις στις δικές τους χώρες απειλούν και πιέζουν την Πολωνική κυβέρνηση να αντιμετωπίσει πιο σταθερά τους απεργούς.

Οι ηγέτες των συντεχνιών δεν μπορούν πια ούτε οι ίδιοι να συγκρατήσουν τις μάζες των εργατών. Καλούν τους εργάτες σε μετριοπάθεια αλλά κάθε τους απόπειρα να τις συγκρατήσουν τους στοιχίζει το ίδιο τους το κύρος μέσα σ' αυτές. Είναι αναγκάζονται να προχωρούν συνεχώς σε νέες διεκδικήσεις. Η συμφωνία για την πενθήμερη εργασία και την χρήση των μέσων μαζικής επικοινωνίας, που μέχρι πρόσφατα φαινόταν αυταπάτη έχει επιτευχθεί χάρη στην άρνηση των εργατών να υπακούσουν τις εκκλήσεις του Βαλέσα για «μετριοπάθεια».

Ωστόσο η δυαδική εξουσία δεν μπορεί να συνεχιστεί επ' άπειρον. Σύντομα θα οδηγήσει σε σύγκρουση: Η συνύπαρξη της γραφειοκρατίας και των ανεξάρτητων συντεχνιών είναι αδύνατη για περισσότερο από ένα πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Αν όχι τώρα σε λίγους μήνες αυτή η σύγκρουση θα οδηγήσει είτε στην συντριβή της γραφειοκρατίας είτε στη διάλυση των συντεχνιών.

Οι συντεχνιακοί ηγέτες δε φαίνονται να καταλαβαίνουν αυτή την αλήθεια. Η σύνδεση τους με την εκκλησία (επίσκεψη Βαλέσα στο Πάπα) αποπροσανατολίζει και δίνει όπλα στη γραφειοκρατία. Οι εκκλήσεις τους για μετριοπάθεια απογοητεύουν τις μάζες. Η κυβέρνηση αγωνίζεται να κερδίσει χρόνο και να χτυπήσει όταν περάσει η αγωνιστικότητα των μαζών. Και θα το πετύχει αν οι εργάτες δεν προωθήσουν ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα κοινωνικών αλλαγών και να το επιβάλουν με την τεράστια δύναμη που έχουν τώρα. Ένα πρόγραμμα για την μετατροπή της Πολωνίας σε ένα σοσιαλιστικό κράτος χωρίς γραφειοκρατικές παραμορφώσεις. Μια τέτοια επιτυχία θα έφερνε κοινωνικό σεισμό σ' όλα τα γραφειοκρατικά κράτη της Ανατολικής Ευρώπης αλλά ακόμα και στις καπιταλιστικές χώρες.

Θ. Δημητρίου

Η ομιλία του Υπ. Οικονομικών στη Βουλή Ο ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΕΙ ΤΙΣ ΜΑΖΕΣ

Για τις «κακές μέρες» που έρχονται

Πρόσφατα ο Υπουργός Οικονομικών εκφώνησε όπως συνηθίζεται κάθε χρόνο, την ομιλία του γύρω από τις οικονομικές εξελίξεις και την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης για το νέο χρόνο.

Απο την ομιλία πολύ λιγά μπορεί κάποιος ν' αντιληφθεί για τις οικονομικές εξελίξεις, γιατί λείπει η λεπτομερής αναφορά στα προβλήματα καθώς και η στατιστική τους έκφραση.

Όμως θα ήταν ίσως λάθος να επικριθεί ένα κείμενο για κάτι που εκ προθέσεως δεν καταπιάνεται. Η ομιλία του υπουργού οικονομικών αποτελεί την φιλοσοφία της κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής και δείχνει τους βασικούς προσανατολισμούς της.

Θα περιμενε, λοιπον,

κάνεις να δει συγκεκριμένα τι χαρακτήρα θα πάρει η οικονομική πολιτική του κράτους, όταν, μάλιστα, γίνεται επίσημα η παραδοχή πως οι συνθήκες έχουν αλλάξει και πως η οικονομία εισέρχεται η κινδυνεύει να εισέλθει σε μια περίοδο ύφεσης.

Το συμπέρασμα που βγαίνει απο την ομιλία του υπουργού είναι πως η οικονομική πολιτική της κυβέρνησης δεν θ' αλλάξει. Απλώς θα προσαρμόζεται «εκλεκτικά».

Ας δούμε όμως τα προβλήματα, η μάλλον τα συμπτώματα των προβλημάτων, όπως διατύπωνονται απο τον υπουργό:

«Συμπερασματικά, μπορεί να λεχθεί ότι τα κυριότερα αρνητικά στοιχεία που συνθέτουν την εικόνα που δημιουργήθηκε μέσα στο

1980 είναι η υψηλή ροπή για κατανάλωση η επιτάχυνση του πληθωρισμού, η περαιτέρω διεύρυνση του ελλείμματος του εμπορικού ισοζυγίου, η μείωση του ρυθμού αύξησης της παραγωγικότητας, η υποτονικότητα στις παραγωγικές επενδύσεις και η οριακή αύξηση στην ανεργία κάτω απο συνθήκες συνεχιζόμενης ελλείψεως εξειδικευμένων εργατών σε ορισμένους κλάδους» (σ.15 της ομιλίας).

Έχοντας λοιπον υπόψη, τούτο το υπόβαθρο, ο υπουργός αναφέρεται και στις προοπτικές της οικονομίας για το 1981

Έτσι αναμένει χαμηλότερο ρυθμό οικονομικής ανάπτυξης (όχι όμως μείωση του υπο το μηδεν), επιδείνωση της καταστάσης στο ισο-

Συνέχεια στην 8η

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΑ ΜΙΡΑΖ ΣΤΗ ΛΑΡΝΑΚΑ

Ιταλοί εργάτες αρνήθηκαν την περασμένη Τετάρτη να φορτώσουν πλοία με πολεμοφόδια για το Περού που προορίζονταν για το φασιστικό καθεστώς του Ελ-Σαλβαντορ. Οι Ιταλοί εργάτες έδωσαν ένα δείγμα του τι μπορεί να προσφέρει η διεθνής εργατική αλληλεγγύη στους αγώνες των λαών ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση.

Λίγες μέρες πριν στάθμευσαν στο αεροδρόμιο Λάρνακας 6 αεροπλάνα Μιραζ της Ιορδανίας για τα οποία υπήρχαν επίμονες φήμες ότι προορίζονταν για το Ιρακ. Οι φή-

μες αυτές που φαίνεται τελικά πως αληθεύουν αφήνουν εκτεθειμένη την Κυπριακή κυβέρνηση που επέτρεψε την ενίσχυση του καταπιεστικού καθεστώτος του Σανταμ Χουσεϊν στην επίθεση του ενάντια στην Ιρανική επανάσταση.

Οι Κύπριοι εργάτες που τόση ανάγκη έχουν τη διεθνή εργατική αλληλεγγύη, πρέπει ακολουθώντας το παράδειγμα των Ιταλών συναδέλφων τους, να επαγρυπνούν για να ματαιώνουν οποιαδήποτε χρησιμοποίηση του Κυπριακού χώρου για ενίσχυση αντιδραστι-

κών καθεστώτων.

Για το συγκεκριμένο θέμα των Μιραζ τα αριστερα κόμματα έχουν καθήκο να πάρουν σαφή θέση.

Η σχετική αντίδραση στη συμπεριφορά των ΜΜΑΔ απέναντι στους δημοσιογράφους των «Νέων» δεν είναι αρκετή γιατί το όλο θέμα είναι πολύ σοβαρό. Αν η όλη υπόθεση αφεθεί να περάσει απαρατήρητη δημιουργούνται κακά προηγούμενα που πλήττουν τα συμφέροντα του εργατικού κινήματος της Κύπρου και του κύρους του μέσα στο διεθνές εργατικό κίνημα.

ΙΡΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ: 2 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

Δuo χρόνια μετα την Ιρανική επανάσταση, που έφερε στην εξουσία ένα Χομεϊνί κι ακολουθήθηκε απο τη γνωστή καταπίεση των κομμουνιστών, των γυναικών και των εθνικών μειονοτήτων της Περσίας, ενώ μάλιστα ακόμα ο άγριος εξοντωτικός πόλεμος με το Ιρακ, διερωτάται κανένας πως να σταθμίσει τη σημασία της και τη συμβολή της στην παγκόσμια επανάσταση. Οι πισωδρομήσεις της Ιρανικής επανάστασης και η αδυναμία του νέου καθεστώτος ν' αποτρέψει τον πόλεμο με το Ιρακ ή τουλάχιστο να συντρίψει το σάπιο καθεστώς Σανταμ Χουσεϊν ήταν εύκολο να προβλεφθούν απο το είδος της ηγεσίας της επανάστασης και την απουσία ενός σωστού επαναστατικού κόμματος με πρόγραμμα το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό του Σάχη και των ανδρικών κλάσεων του. Όλες όμως οι πισωδρομήσεις της επανάστασης κι όλες οι Χομεϊνικές παραμορφώσεις της Ιρανικής Κοινωνίας δεν αφαιρούν απο την σπουδαιότητα και τη σημασία της για το εργατικό κίνημα. 2 χρόνια μετα, η Ιρανική επανάσταση δεν παύει ν' αποτελεί ένα τράνο σύγχρονο παράδειγμα της ακαταμάχητης δύναμης των μαζών και της ικανότητας τους να αλλάζουν τη ροή της ιστορίας.

Η μαζικότητα κι ο δυναμισμός της Ιρανικής επανάστασης και οι μέθοδοι πάλης που χρησιμοποιήθηκαν αποτελούν τα βασικότερα συνθετικά στοιχεία που κατατάσσουν αυτή την επανάσταση — παρόλες επαναλαμβάνω τις κατοπινές αρνητικές εξελίξεις — μαζί με τη Μπολσεβίκικη και την Κινεζική.

Όταν έμπαινε ο Φεβράριος του 1979 ήταν μηδαμινό το ποσοστό της Ιρανικής κοινωνίας που δεν αμφισβητούσε το ταχτικό καθεστώς και δεν γύρευε την ανατροπή του. Τον προηγούμενο χρόνο είχε προηγηθεί μια εξέγερση που εξελίχθηκε απο αντιπολιτευτικές ποιητικές βραδύες σε φοιτητικές εξεγέρσεις, συγκρούσεις και διαδηλώσεις που σε μια περίπτωση έφτασαν τα 3 εκατομμύρια συμμετοχή και κλιμακώθηκε με γυναικείες απεργίες κοινωνικο-οικονομικού και πολιτικού χαρακτήρα. Ο ηρωϊσμός που επέδειξαν οι Ιρανικές μάζες σ' αυτή την εξέγερση ήταν μνημειώδης. Δεν υπέστηκαν μόνο μαζικές φυλακίσεις κι απάνθρωπα βασανιστήρια, απο μια απο τις πιο άρτια εξοπλισμένες κι εκπαιδευμένες αστυνομικές δυνάμεις του κόσμου (ΣΑΒΑΚ). Είχαν ν' αντιμετωπίσουν τα πιο σύγχρονα μέσα καταπίεσης ενός απο τα πιο καλά εξοπλισμένα κράτη στον κόσμο. Ούτε όμως τα τάνκς ούτε οι καθημερινοί πυροβολισμοί στο ψαχνό ακόμα κι απο ελικόπτερα δεν μπόρεσαν να ανακόψουν την εξέγερση. Κάθε σφαγή διαδεχόταν μια νέα πιο μαζική εκδήλωση που μαζί με τις απεργίες — ιδιαίτερα στις πετρελαιοπηγές — προκάλεσαν την εγκατάλειψη του Σάχη απο τους ντόπιους και ξένους συμμάχους του και τέλος τη φυγή του.

Αν οι διαδηλώσεις και οι απεργίες έδωξαν το Σάχη η ένοπλη αντίσταση ήταν αυτή που ανάρτησε τελειωτικά το καθεστώς — ανδρικό κέλλο που άφηνε πίσω του. Κι είναι ακριβώς η μαζική ένοπλη εξέγερση της 9ης του Φεβράρη του 1979 που αποτελεί την πιο καλή στιγμή της Ιρανικής επανάστασης.

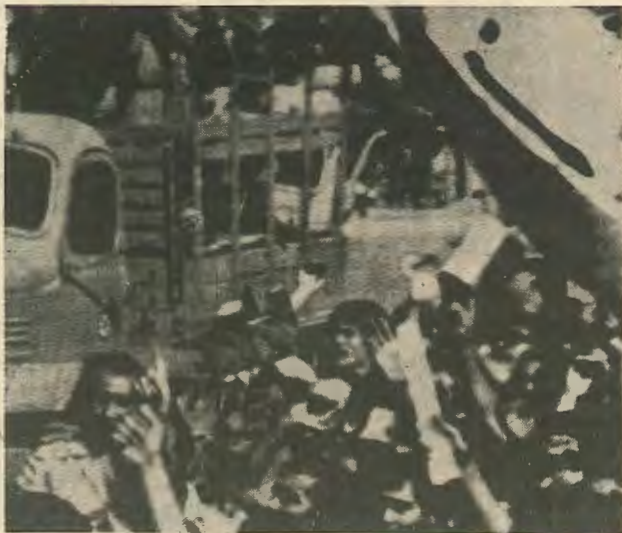
Τι έγινε στις 9 του Φεβράρη;

Φιλοκυβερνητικά στρατεύματα απειλούσαν στρατώνες αεροπόρων που σε προηγούμενες μέρες είχαν ταχτεί με το μέρος των εξεγερμένων μαζών. Ο στρατός του Σάχη κάτω απο την ηγεσία του ανδρικού κέλλου Μπαχτιάρ φαινόταν έτοιμος να καταφέρει κέρδιον πλήγμα στην εξέγερση με στόχο να επανασυντάξει τις φιλοσαχικές δυνάμεις για να στηρίξει το καθεστώς. Μέσα σε λίγες ώρες κι ενώ οι ξένοι δυτικοί ανταποκριτές και οι κυβερνήσεις έτριβαν τα μάτια τους η Τεχεράνη κι ύστερα πολλές άλλες πόλεις της Περσίας γέμναν με οπλισμέ-

νους επαναστάτες. Πρώτα οι αεροπόροι κι ύστερα κι άλλοι στρατιώτες ήταν περισσότερο απο έτοιμοι να οπλίσουν το λαό και να πολεμήσουν μαζί του για να προστατέψουν την επανάσταση. Σε πολλές περιπτώσεις οι εξεγερμένες μάζες όρμησαν σε στρατόπεδα παίρνοντας μαζί τους χιλιάδες όπλα. Η κυβέρνηση Μπαχτιάρ που άντεξε 38 μόνο μέρες έπαυσε αδοξο τέλος.

Όσο για την ηγεσία του Χομεϊνί στις 9 του Φεβράρη δεν ήταν απλώς μια μεγάλη απουσία: έπαιξε καθαρά αντεπαναστατικό ρόλο. Γιατι ενώ συνέβαιναν αυτά τα συνταραχτικά γεγονότα με αστραπιαίους ρυθμούς οι μουλλάδες φώναζαν στους οπλισμένους εργάτες ότι δεν είχε ακόμα έρθει η ώρα της ένοπλης επανάστασης. Ο ίδιος ο Χομεϊνί είχε στείλει δικούς του ανθρώπους με φορτηγά που καλούσαν τους επαναστάτες να επιστρέψουν στα σπίτια τους. Αντι αυτού οι μάζες κυριεύαν κτίρια και στρατόπεδα και σύντριβαν ένα ένα τα σύμβολα του παλιού καθεστώτος: Το παλάτι του Σάχη, το στρατηγείο της βασιλικής φρουράς, την Αμερικάνικη πρεσβεία την πρεσβεία του Ισραήλ.

Ακόμα και μετα την παραίτηση του Μπαχτιάρ ο Χομεϊνί συνέχιζε να καλεί το λαό να παραδώσει τα όπλα και να επιστρέψει στις δουλειές του. Κι αυτά ενώ μαίνονταν ακόμα μάχες μεταξύ επαναστατών με τα στρατεύματα του Σάχη στην Ταυρίδα.



Δεν μπορεί λοιπόν κανένας να υποστηρίξει πως η ένοπλη εξέγερση έγινε με την υποστήριξη την καθοδήγηση ή κάτω απο τον έλεγχο του Χομεϊνί.

Ο προοδευτικός ρόλος του Χομεϊνί τελειώνει βασικά με τη φυγή του Σάχη στις 16 του Γενάρη ή το πολύ με την επιστροφή του την 1η του Φεβράρη. Κι αυτό γιατί στην απουσία μιας γνήσιας συνειδητής επαναστατικής ηγεσίας του εργατικού κινήματος ο Χομεϊνί — κι η θρησκεία — έπαιξε το ρόλο της δύναμης όπου οι μάζες εναπόθε-

σαν τις ελπίδες κι επιδιώξεις τους για να μπει τέρμα στην άγρια καταπίεση — εκμετάλλευσή. Απο και πέρα δοσμένης της απουσίας επαναστατικού φορέα και δοσμένων των διεθνών συγκυριών η επανάσταση ήταν καταδικασμένη να μείνει ασυμπλήρωτη ή να καταδικασμένη να παραμορφωθεί. Κι ο Χομεϊνί κι οι μουλλάδες που εν τω μεταξύ κέρδιζαν την εμπιστοσύνη των μαζών ήταν οι πιο κατάλληλοι να τραβήξουν πίσω τις μάζες βάζοντας φραγμό στη συμπλήρωση της επανάστασης με το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της Ιρανικής κοινωνίας.

Η εξέλιξη κι η κατάληξη της Ιρανικής επανάστασης είναι γεμάτη απο διδάγματα για το παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα του καιρού μας. Η εξέγερση που κράτησε πάνω απο ένα χρόνο, φανερώνει την μαχητικότητα και την αντοχή που κρύβουν μέσα τους οι μάζες που ξεπετάγεται κι αναπτύσσεται όταν αποφασίσουν να θέσουν τέρμα στην καταπίεση και την εκμετάλλευσή. Η νικηφόρα έκβαση της επανάστασης (9 του Φεβράρη) φανερώνει πως ακόμα και σήμερα παρα την τεχνολογική τελειοποίηση των μέσων καταπίεσης — τάνκς, αεροπλάνα, ελικόπτερα, μοντέρνα όπλα — τίποτε δεν μπορεί να σταθεί αντιμετώπιση στις επαναστατημένες μάζες. Παρα την τεχνολογική ανάπτυξη τα τάνκς και τα αεροπλάνα τα χειρίζονται εργάτες — εργάτες μάλιστα εκπαιδευμένοι και μορ-



α να σηκώσουν στους ώμους τους το μεγάλο καθήκο της μεταμόρφωσης του πλανήτη με την καταστροφή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση μιας κοινωνίας βασισμένης στο κεντρικό πλάνο παραγωγής και τη δημοκρατική διαχείριση της οικονομίας απο τους εργάτες.

Γιατι όσο ακαταμάχητη κι αν είναι η δύναμη των μαζών ακόμα και οπλισμένων δεν είναι αρκετή για να οδηγήσει στην ανατροπή του καπιταλισμού και την εφαρμογή της εργατικής σοσιαλιστικής δημοκρατίας.

Μόνο κάτω απο την καθοδήγηση ενός οργανωμένου, πειθαρχημένου επαναστατικού κόμματος οπλισμένου με όλες τις εμπειρίες του κινήματος σύγχρονες και παλιές κι εφοδιασμένου μ' ένα πρόγραμμα οικοδόμησης της εργατικής δημοκρατίας μπορεί η κίνηση των μαζών να οδηγήσει στην τελειωτική νίκη. Αυτή είναι εξ άλλου κι η κυριώτερη παρακαταθήκη του Λένιν και της Μπολσεβίκικης επανάστασης.

Η απουσία ενός τέτοιου κόμματος στην Περσία ωφείλεται σε πολλούς Ιστορικο-πολιτικούς παράγοντες τοπικούς και διεθνείς (απο το θάνατο του Λένιν μέχρι τις μέρες μας) που χρειάζεται μια άλλη εκτενής αναφορά για να αναλυθούν σωστά. Το θέμα είναι πως, ενώ τα αδιέξοδα στα οποία οδηγεί τις κοινωνίες του Τρίτου κόσμου και της Μητρόπολης το χασοκόπι καπιταλιστικό σύστημα — ορμάζουν σήμερα τις συνθήκες για την ανατροπή του —, οι υποκειμενικές δυνάμεις αποδείχθηκαν αδύνατες να επιτελέσουν στο ακέραιο αυτο το καθήκο.

Το χτίσιμο αυτών των δυνάμεων παγκόσμια είναι σήμερα το βασικότερο κι επείγον καθήκο κάθε συνειδητοποιημένου Μαρξίστη.

Δ.Μ.



Μ. Βρετανία - Εργατικό Κόμμα

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΣΤΟ ΓΟΥΕΜΠΛΕ·Υ·

Η δεξιά πτέρυγα σε άτακτη φυγή

Η οικονομική κρίση που μαστίζει τη Βρετανική κοινωνία - 2 1/2 εκατομ. άνεργοι, 15% πληθωρισμός, ξήλωμα με τις περικοπές του «κράτους ευημερίας» κλπ - ήταν αναπόφευχτο ν' αντανάκλασει στην ταξική πάλη και την πολιτική ζωή της χώρας. Η πρόσφατη απόφαση που πάρθηκε στο έκτακτο συνέδριο του εργατικού κόμματος στο Γουέμπλεϋ με την οποία δίνεται το μεγαλύτερο μερίδιο για την εκλογή του αρχηγού του κόμματος στις συντεχνίες (40% Συντεχνίες, 30% τοπικές οργανώσεις, 30% κοινοβουλευτική ομάδα) αποτελεί τη χαριστική βολή για την δεξιά πτέρυγα του κόμματος που απειλεί πια καθαρά να διασπάσεται από το κόμμα για να δημιουργήσει νέο Σοσιαλδημοκρατικό. Η μαζική στροφή της Βρετανικής κοινωνίας προς τ' αριστερά παίρνει πια τεράστιες διαστάσεις και αρχίζει να απειλεί σοβαρά το καπιταλιστικό σύστημα.

Το εργατικό κόμμα της Μέγ. Βρετανίας δημιουργήθηκε αρχικά για να παίξει το ρόλο του πολιτικού βραχίονα των συντεχνιών. Γνώρισε μεγάλες δόξες την περίοδο μετά τον πόλεμο όταν οι εργατικές μάζες εναπόθεσαν σ' αυτό όλες τους τις ελπίδες για την οικοδόμηση μιας καλύτερης κοινωνίας. Μέσα από τους αγώνες της εργατικής τάξης της Αγγλίας με κύρια όπλα τις συντεχνίες και το εργατικό κόμμα κατόρθωσε να πετύχει μια σειρά από κοινωνικές υπηρεσίες (Δωρεαν παιδεία, Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, Κοινωνικές Ασφαλίσεις κλπ) που το σύστημα μπόρεσε να παραχωρήσει στους εργάτες όντας σε μια συνεχή κι αλματώδη άνοδο.

υποτίθεται πως εκπροσωπεί. Η πολιτική τιμών και εισοδημάτων που εφάρμοσε αυτή η κυβέρνηση κράτησε τα μεροκάματα χαμηλά ενώ στάθηκε ανίκανη να ελέγξει τις τιμές. Η ίδια η εργατική κυβέρνηση πρώτη άρχισε το ξήλωμα των κοινωνικών υπηρεσιών με την επιβολή άγριων περικοπών στις δημόσιες δαπάνες.

Η εμπειρία της εργατικής τάξης και των μελών του κόμματος από την εργατική κυβέρνηση είχε καταλυτικές επιδράσεις στην πάλη μέσα στο κόμμα. Η Νεολαία του κόμματος κερδήθηκε από τη Μαρξιστική τάση του «Militant» ενώ η εθνική εκτελεστική επιτροπή πέρασε στα χέρια της αριστερής πτέρυγας του κόμματος που αποτελεί-

πόφαση στο Συνέδριο ήταν η δημιουργία Σώματος εκλεχτόρων που θα χειτώρα την δικαιοδοσία για την ανάδειξη του αρχηγού του κόμματος.

Το έκτακτο συνέδριο του Γουέμπλεϋ συγκλήθηκε για να καθορίσει τα ποσοστά συμμετοχής σε αυτό το σώμα.

Η απόφαση του 40-30-30 ήρθε σαν μεγάλη έκπληξη ακόμα και για μερικούς της αριστερής πτέρυγας μια και ο αρχηγός του κόμματος Μαϊκλ Φουτ είχε προτείνει 50% για την κοινοβουλευτική ομάδα και από 25% για τις συντεχνίες και τις τοπικές οργανώσεις, ενώ η Εθν. Εκτ. επιτροπή είχε προτείνει 33-33-33.

Με την απόφαση αυτή η κομματική βάση κι οι συντεχνί-



Η «σπείρα των τεσσάρων» Τέρμα τα χαμόγελα μετά το Γουέμπλεϋ

Οι κύριοι εκπρόσωποι της πτέρυγας αυτής, η «σπείρα των τεσσάρων» όπως αποκαλείται, (Γουίλλιαμς, Οουεν, Ρότζερς και Τζενκινς) μιλά πια ανοιχτά για τη διάσπαση από το κόμμα και τη δημιουργία νέου σοσιαλδημοκρατικού κόμματος.

Σ' αυτό έχουν ήδη την υποστήριξη 11 βουλευτών του εργατικού κόμματος και ολόκληρου σχεδόν του αστικού τύπου της χώρας που βλέποντας τώρα την πιθανότητα επικράτησης των Μαρξιστικών ιδεών μέσα στο εργατικό κόμμα προωθεί τη διάσπαση για να πληξει τις δυνατότητες του για μελλοντική εκλογική νίκη. Έτσι άρχισαν ήδη να δημοσιεύονται δημοσκοπήσεις που δίνουν στο νέο κόμμα - που δεν ιδρύθηκε ακόμα! - εκλογική πλειοψηφία!! Λέγεται μάλιστα πως προσφέρθηκε στο Ρού Τζενκινς - που μόλις έχει επιστρέψει από το πόστο που κατείχε στην ΕΟΚ - το ...μικρο ποσό των 15 εκατομμυρίων λιρών για να ξεκινήσει το θεάρεστο αυτό έργο.

Μια από τις πρόσφατες δημοσκοπήσεις όμως βρήκε πως οι πιο πολλοί ψήφοι για το νέο κόμμα - αν ιδρυθεί - θα προέλθουν μάλλον από τους φιλελεύθερους και από τους Συντηρητικούς παρα από αυτούς που ψηφίζουν εργατικό κόμμα.

Για τα πιο πολλά μέλη η ενέργεια της «σπείρας» αποτελεί πτώση μαχαιρία στο κόμμα από ανθρώπους που κατηγορούνταν πάντα τους αριστερούς και τους Μαρξιστές σαν φραξιονιστές και διασπαστές.

Με τις πλάτες του αστικού τύπου και τα κεφάλαια που θα τους προσφέρουν απλόχερα οι καπιταλιστές οι δεξιοί μπορεί αρχικά - και αν τελικά αποφασίσουν να ιδρύσουν νέο κόμμα - να έχουν μια κάποια απήχηση.

Μακροπρόθεσμα όμως οι κύριοι αυτοί είναι καταδικασμένοι να περάσουν στην πολιτική ανυπαρξία. Οι θέσεις τους έχουν δοκιμασθεί κι αποτύχει οι χιτρά. Ούτε καν μεταρρυθμίσεις δεν θα μπορούν να εφαρμόσουν μετά το σημερινό αδιέξοδο στο οποίο οδήγησε την κοινωνία ο καπιτα-

λισμός. Το κόμμα τους θα ναι ανίκανο ν' αποκτήσει οποιαδήποτε στέρεη κοινωνική βάση και σαν αποτέλεσμα θα ξεσχιστεί στις διάφορες κατευθύνσεις - ακόμα και ακροδεξιές /φασιστικές

Μα κι αν αποφασίσουν τελικά να παραμείνουν στο κόμμα είναι καταδικασμένοι να περάσουν στο περιθώριο.

Αυτοί που φαίνονται να επικρατούν σ' αυτό το στάδιο, είναι οι αριστεροί - ρεφορμιστές του Τρίμπιουν και ο Τόνι Μπεν, που βρίσκεται ιδεολογικά πιο αριστερά - παρα το γεγονός ότι έγινε πριν λίγες μέρες της ομάδας αυτής. Το πρόγραμμα του Τρίμπιουν περιλαμβάνει κρατικοποίηση ορισμένων μόνο βιομηχανιών (που έχει καταστρέψει ο καπιταλισμός) αύξηση στις κρατικές δαπάνες, βελτίωση των κοινωνικών υπηρεσιών αύξηση μισθών κ.α. Αυτό που οι ηγέτες του Τρίμπιουν αγνοούν είναι ότι το πρόγραμμά τους αναμφίβολα δεν μπορεί να υλοποιηθεί, μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα κι ιδιαίτερα στη συγκεκριμένη περίοδο της παρακμής του.

Κάθε προσπάθεια υλοποίησής του σε περίπτωση που θα ανέλθουν στην εξουσία θα βρίσκει την θηριώδη αντίδραση των επιχειρήσεων και θα δημιουργεί ακόμα χειρότερα προβλήματα στον αρρωστημένο καπιταλισμό - πληθωρισμός, χηρός στο εμπόριο κλπ - ενώ τέτοιον πρόγραμμα μπορεί να υλοποιηθεί μόνο με την κρατικοποίηση του μεγαλύτερου μέρους της βιομηχανίας του τραπεζικού συστήματος και του εμπορίου και με την εφαρμογή κεντρικού πλάνου παραγωγής.

Οι πλατειές μάζες της Βρετανίας θα στραφούν όμως προς τους αριστερούς - ρεφορμιστές μέχρι να αποδειχτεί στην πράξη η ανεπάρκεια της πολιτικής τους. Αυτή η συνειδητοποίηση θα σπρώξει τις μάζες στις μαρξιστικές επαναστατικές ιδέες που συνδοσιμένες με τη μεγάλη δύναμη των συντεχνιών και του κόμματος μπορούν να δώσουν την τελειωτική λύση στα προβλήματα της βρετανικής κοινωνίας.

Δ.Μ.



Αυτή ήταν κι η κύρια βάση της ανάπτυξης των ρεφορμιστικών ιδεών μέσα στην εργατική τάξη που αντανάκλαστηκαν στην πολιτική της ηγεσίας των συντεχνιών και του κόμματος. Έτσι για χρόνια το εργατικό κόμμα όταν βρισκόταν στην εξουσία έπαιζε καθαρά το ρόλο της στήριξης του καπιταλιστικού συστήματος.

Η παγκόσμια κρίση του καπιταλιστικού συστήματος που χτύπησε ιδιαίτερα οσκληρά τη Βρετανία έκλεινε οριστικά τη πόρτα στις μεταρρυθμίσεις και τις ρεφορμιστικές ιδέες. Έτσι η τελευταία εργατική κυβέρνηση (1974-79) δρώντας μέσα στα πλαίσια του συστήματος ήταν αναπόφευκτο να χτυπήσει την εργατική τάξη την οποία

ται από την ομάδα «Τρίμπιουν», τον Τόνι Μπεν και άλλες προσωπικότητες της αριστεράς. Η τάση «Militant» έχει ακόμα μεγάλη επιρροή στις κομματικές οργανώσεις και στις συντεχνίες.

Η πάλη των τάσεων μέσα στο κόμμα κλιμακώθηκε στο περυσινό Συνέδριο όπου πάρθηκαν μια σειρά από ριζοσπαστικές αποφάσεις που έκφραζαν την αριστερή πτέρυγα.

Μια από τις αποφάσεις αυτές ήταν να αφαιρεθεί το μονοπώλιο εκλογής του αρχηγού του κόμματος - και πρωθυπουργού της χώρας σε περίπτωση εκλογικής νίκης - από την κοινοβουλευτική ομάδα, που παραμένει πια το τελευταίο προπύργιο της δεξιάς πτέρυγας. Η σχετική α-

ες που εκπροσωπούν την πρόσβαση του κόμματος στην εργατική τάξη αποκτούν μια δύναμη που είχε καταστρατηγηθεί για χρόνια από τη δεξιά πτέρυγα. Έτσι τώρα η κομματική βάση θα χει ουσιαστική συμμετοχή τόσο στην εκλογή των υποψηφίων βουλευτών (αποφάσεις περυσινών Συνεδρίων) όσο και στο ποιος θα είναι ο πρωθυπουργός της χώρας σε περίπτωση εκλογικής νίκης.

Η σημασία της απόφασης φαίνεται κι από τον πανικό που κατάλαβε τον αστικό τύπο (οι εφημερίδες της Βρετανίας ελέγχονται άμεσα από 5-σύντομα 4-με συγκροτήματα πολυεκατομμυριούχων και τέλος από την βίαιη αντίδραση της δεξιάς πτέρυγας.

ΕΡΕΥΝΕΣ... ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΑΝΙΣΟΜΙΣΘΙΑ

Συνομιλία με δυο εργάτες

Μέσα στα πλαίσια της έρευνας-μας για την ανισομίσθια ανδρών-γυναικών, πήγαμε στο εργοστάσιο ATLAS-Shoes...

Γ.Γ. (Εργάτρια)
Ερ. Ποιες οι συνθήκες εργασίας σας;
Απ. Οι συνθήκες εργασίας-μας είναι καλές...

Απ. Οι συνθήκες εργασίας-μας είναι αρκετά καλές. Ερ. Υπάρχει διαφορά στη μισθοδοσία ανδρών-γυναικών; Απ. Αν και τη θεωρείτε δικαιολογημένη; Απ. Υπάρχει ανισομισθία βάσει των συμφωνιών που είχαν οι συντεχνίες...

Απ. Οι συνθήκες εργασίας-μας είναι αρκετά καλές. Ερ. Υπάρχει διαφορά στη μισθοδοσία ανδρών-γυναικών; Απ. Αν και τη θεωρείτε δικαιολογημένη; Απ. Υπάρχει ανισομισθία βάσει των συμφωνιών που είχαν οι συντεχνίες...

Η ΘΕΣΗ ΜΑΣ

Η εργάτρια Γ.Γ. θεωρεί δικαιολογημένο να παίρνει ο άνδρας περισσότερα από τη γυναίκα τη στιγμή που κάνουν την ίδια δουλειά γιατί, ο άνδρας, έχει να ζήσει οικογένεια. Τα πράγματα όμως δεν είναι έτσι απλά...

Ει και τους άνδρες. Τους στέρει το δικαίωμα να ζητήσουν αυξήσεις διότι τους απειλή ότι θα τους απολύσει και θα προσλάβει γυναίκες που είναι πιο φτηνά εργατικά χέρια. Όσον αφορά τες συντεχνίες αν είναι καλές ή όχι έχουμε να πούμε το εξής. Οι εργοδότες είναι ένα εργατικό απόκτημα...

Ποιες οι σχέσεις σας με τες συντεχνίες; Είναι καλές οι συντεχνίες αλλά τες περισσότερες φορές συμφωνούν με τη διεύθυνση. Ενα παράδειγμα είναι η υπόθεση μιας ειδικευμένης εργάτριας που προσελήφθηκε στο εργοστάσιο...

Εργάτης
Ερ. Ποιες οι συνθήκες εργασίας σας;

Η ΕΥΕΡΓΕΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΩΛΗΤΡΙΕΣ

Την περασμένη βδομάδα το Υπουργικό Συμβούλιο αναθεώρησε τα κατώτατα όρια μισθών για τες καθηγήρες των πωλητών που εργάζονται στα καταστήματα λιανικής πώλησης και των γραφέων. Συγκεκριμένα καθώρισε σαν κατώτερο μηνιαίο μισθο τες £55 και μετα απο 6-μήνες συνεχούς απασχόλησης στον ίδιο εργοδότη θα δίνονται £61.

Ζητήσαμε τες απόψεις απο μερικες πωλήτριες για το νόμο. Τες ρωτήσαμε για τες κυριότερες πρόνοιες της μισθολογικής συμφωνίας, αν ανταποκρίνεται στες ανάγκες τες και ποια η μισθολογική μεταχείριση πωλητριων με πολυετη υπηρεσία.

1η πωλήτρια: Σαν πρώτο στάδιο είναι καλές. Προηγούμενως το κατώτατο όριο ήταν £45. Ο εργοδότης μας δεν μας αφήνει με αυτους τους μισθους αλλά δεν είναι όλοι το ίδιο. Είναι οδίκος ο νόμος διότι £55 δεν είναι αρκετες για να ζήσει κανεις. Μετα τους 6 μηνες που ο μισθος γίνεται £61 ο εργοδότης δεν είναι υποχρεωμένος να δώσει αύξηση. Οι πωλητριες δεν παίρνουν ούτε τιμηριθμικο επίδομα.

£61 όσα χρόνια και να δουλέψω. Θα πρέπει να υπάρχει μια σύμβαση που να μας καλύπτει. Δεν παίρνουμε ούτε τιμηριθμικο επίδομα.

Δημοσιεύουμε μόνο δυο συνεντεύξεις διότι όλες που πήραμε σχεδον συμφωνουν μεταξυ-τους. Υπάρχει μια διαφορά μισθου στα μεγάλα καταστήματα. Αυτό συμβαίνει διότι στα μεγάλα καταστήματα οι πωλήτριες είναι πιο πολλες και κα τα συνένεπια πιο οργανωμένες. Στα μικρα καταστήματα υπάρχουν ένα-δυο πωλητρι-

ες που και εαν φυγουν, στες πιο πολλες περιπτώσεις ο ιδιοκτήτης θα μπορέσει να το δουλέψει μέχρι να βρει άλλες πωλήτριες. Κάτι το αξιοσημείωτο είναι ότι οι περισσότερες πωλήτριες δεν είναι οργανωμένες σε συνδικαλιστικες οργανώσεις. Μερικες πωλήτριες μας είπαν ότι δεν μπαίνουν σε συνδικαλιστικες οργανώσεις διότι έγιναν φίλοι με τον μάστρο-πλοιο. Είναι αδικαιολόγητο, να χρησιμοποιουν τη φιλία οι πωλήτριες και να μην ζητουν αυξήσεις κάτι που έχουν δημιουργήσει οι εργοδότες για αυτο το σκοπο. Τιμηριθμικο επίδομα είναι απαραίτητο. Όλα τα είδη πρώτης ανάγκης ακριβούνται απο μέρα σε μέρα ενω οι πωλήτριες είναι καταδικασμένες απο την αστική Κυβέρνηση να παίρνουν £61. Είναι απαραίτητο οι πωλήτριες να οργανωθουν συνδικαλιστικά και να ζητήσουν αυτα που δικαιούνται.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ Κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Η κατάσταση μετα την απεργία

Μετα απο τες δυναμικες κινητοποιήσεις του περασμένου χρόνου των εργατων βαλτισσοποιας επιτευχθηκε η υπογραφή συλλογικής συμβασης που ανταποκρίνεται σε ικανοποιητικο βαθμο στα αρχικα αιτήματα των εργατων. Η επιστροφή τους όμως στο εργοστάσιο εβαλε μπροστα στους εργάτες καινούρια προβλήματα που μπορεί να μην είναι τες ίδιες σπουδαιότερες με τες βασικες πρόνοιες της συμβασης αλλά που δεν παύουν να επηρεάζουν την ζωή των εργατων μεσα και εξω απο το εργοστάσιο. Αλλωστε το δείχνει αυτο και η συντομη συζήτηση που είχαν συντακτες της εφημερίδας μας με τους εργατάς.

Ερ: Πως είναι η κατάσταση μεσα στο εργοστάσιο μετα την απεργία.

Απ: Μόλις επιστρέψαμε ο μάστρος εκαμε εκκλήση να ξεχάσουμε οι προσωπικες εχθρες που πιθανον να δημιουργήθηκαν κατα την διάρκεια της απεργίας. Οι εργάτες σεβάστηκαν αυτην την επιθυμία μας που ήταν και δικη τους και ριχκαν αμέσως στη δουλειά. Όμως μετα απο λίγες μέρες η κόρη του μάστρου που είναι διευθύντρια της ΜΕΛΛΑ Λτδ. θέλησε να κινήσει αγωγή εναντίον μας γιατί όπως υποστήριξε τες πρόβλεψαμε ζημία πολλων χιλιάδων λιρών. Τότε εμεις κινητοποιηθήκαμε, απευθυνθήκαμε στο μάστρο και του είπαμε ότι αν η δικαστική προσαγωγή μας προχω-

ρούσε εμεις δεν θα μέναμε με σταυρωμένα χέρια. Ο μάστρο κατάλαβε τι σήμαινε αυτο και φαίνεται ότι παρενεβηκε προσωπικά γιατί η υπόθεση εκλείσει σ' αυτο το σημείο.

Για την ζημία των χιλιάδων λιρών εμεις δεν φταιμε εμεις ζητήσαμε μερικα ψιχάλια απο αυτες τες χιλιάδες για να ζήσουμε εμεις και τα παιδιά μας και αυτοι μας τα αρνήθηκαν.

Τώρα η κατάσταση στις σχέσεις εργοδοσίας και εργατων είναι σχετικα καλη.

Ερ: Υπάρχει μια διαφορά στην μισθοδοσία αντρων και γυναικων εργατων του εργοστασιου πως την σχολιάζετε;



Απ: Ναι πράγματι υπάρχει μια διαφορά στους μισθους μεταξυ αντρων και γυναικων και μάλιστα είναι αρκετα μεγάλη για διαφέρουν περίπου £6.750 η £7.500. Εμιαστε τες τής απομνησ ότι δεν θα επρεπε να υπάρχει μια τόσο μεγάλη μισθολογική διαφορά. Αλλα η διαφορά που γενικα υπάρχει είναι δικαιολογημένη γιατί δεν έγινε για να κάμει διακρίσεις σε βάρος των γυναικων αλλα γιατί πραγματικά οι αντρες κάνουν διαφορετική δουλειά απο αυτην των γυναικων. Οι αντρες κάνουν ολη την βαρετή δουλειά φορτωσεις εκφορτωσεις και είναι φυσικα να αμείβονται πιο ψηλα απ' οτι οι γυναίκες.

Ερ: Ποια συγκεκριμένα πρόβλημα σας απασχολούν τώρα;

Απ: Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε είναι κυρια πέντε: 1) Για τα Χριστούγεννα που μας πέρασαν επρεπε να πάρουμε φιλοδώρημα δυο βδομάδων, όπως επίσης και για την 28η Οκτωβρη. Ο εργοδότης μας όμως δεν μας πληρωσε την 28η Οκτωβρη και απο τες δυο βδομάδες των χριστουγεννων αφαιρέσε τες μέρες που αναλογούσαν στις πέντε

2) Τις πέντε βδομάδες της απεργίας δεν τις πληρωθήκαμε. 3) Οι συνταξιοδότη συνάδελφοι μας δεν πήραν τες £21.000 που ήταν η πρόνοια της σύμβασης αλλα £20.225. 4) Οι μηνιαίοι εργάτες πληρώθηκαν τους αναδρομικούς μισθους τους απο την 1 Οκτώβρη και όχι απο την 1 Σεπτεμβρίου. 5) Οι εργάτες που έχουν πάνω απο ένα χρόνο υπηρεσία αντι να πάρουν τους αναδρομικούς απο την 1 Ιούλη τους πήραν την 1 Σεπτέμβρη.

Ενα σημείο στο οποίο αξίζει να σταθούμε είναι οι αρνητικες επιπτώσεις που έχει στην συγκεκριμένη περίπτωση ο Βιομηχανικός Κώδικας Σχέσεων. Οι εργάτες αναγκασμένοι

απο την αδιάλλακτη στάση των καπιταλιστων καταφεύγουν στο μοναδικό όπλο που διαθέτουν, ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση, (την απεργία που στην οποία επιβιώνουν μόνο με το απεργιακό επίδομα που παραχωρουν οι συνεχίζεις) βγαίνουν ουσιαστικά ζομωμένοι γιατί μπορεί να κερδίζουν κάποιες μισθολογικες αυξήσεις αλλα χάνουν τα μεροκάματα πέντε βδομάδων και αυτο αναμφίβολα δημιουργα ένα δυσπληρωτο κενο στον οικονομικο προγραμματισμο τους.

Η Σ.Ε. απο την αρχη της θεσμοθετησης του Βιομηχανικού Κώδικα Σχέσεων, ξεκαθάριζε ότι ήταν το πιο διπλωματικό όπλο που διαθέτουν οι εργοδότες για να περιορίζουν το μέτρο των συμπερφόντων τους τις κινητοποιήσεις και διεκδικήσεις των εργατων και που σε καμια περίπτωση δεν πρόκειται να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα των εργαζομένων (αυτο το αποδεικνύει και η συγκεκριμένη περίπτωση των βαλτισσοπιων).

Ο ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ. ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Οι απόψεις δυο μαθητων για την Αξιολόγηση των καθηγητων

προαγωγή. Απο την άλλη η μικρη μερίδα των καθηγητων που δεν συμβιβάζονται, που τοποθετούνταν ενάντια στη χωριαρχουσα ιδεολογία και την πολεμισσαν ήταν καταδικασμένοι να μείνουν για πάντα, στην ίδια θέση. Με την τροποποίηση της διαδικασίας προαγωγής αργα παύουν να ισχύουν. Οι καθηγητες/τριες δεν θα είναι υποχρεωμένοι να γλύφουν και να συμβιβάζονται αλλα θα μπορούν άνετα να εκφράσουν τες απόψεις τους, να κάνουν κοινωνική κριτική και να αγωνίζονται μέσα στα σχολεία ενάντια στην αντιδραστική ιδεολογία του κεφαλιού που μεταφέρεται μέσω του υποурγείου παιδείας. Θα πρέπει φυσικα να πούμε πως, για να αλλάξει η νοοτροπία που χαρακτηρίζει την πλειονότητα του καθηγητικού κόσμου, που έχει πιστεψει πως σαν δε καλοκρατες τον ανώτερο δεν βλέπεις προκοπή, θα χρειαστεί και χρόνος και αγώνας.

7-9. Η κυβέρνηση τους τοποθέτησε μια κλίμακα πιο πάνω. Δηλαδή στην κλίμακα 6-8-10. Φυσικα η κυβέρνηση δεν τους ανέβασε κατα μια κλίμακα απο σκέτη μεγαλοψυχία. Μοναδικος στόχος της ήταν απλως να διασπάσει τους καθηγητες. Πράγμα που παρολίγο να το καταφέρνει. Ας στα εμάς απο το να καταφέρνει τελικα η κυβέρνηση να διασπάσει τους καθηγητες ή όχι το γεγονός είναι ένα. Οι οι Γυμναστές δεχτηκαν να παίξουν το παιχνίδι της κυβέρνησης. Δεχτηκαν να γίνουν ο μοχλος που θα χρησιμοποιούταν για να αποτρέψει την αξιολόγηση που για δικά χρόνια τώρα ζητούσε ο καθηγητικός κόσμος. Κι αργο είναι που τος βαραινεί, αν μάλιστα λάβουμε υπόψη και τα έκτροπα που δημιουργησαν ορισμένοι γυμναστές στην τελευταία Γενική Συνέλευση στη Λερκοβιά.

Συγχρόνως πήραμε μέρος στην καθιστική εκδήλωση της 12ης Νιόβρης με μοναδικο μας σκοπο να δείξουμε την αντίθεση μας για τη στάση της κυβέρνησης και το ενδιαφέρον μας για τες διεκδικήσεις του κάθε εργαζομένου, ακόμα και του καθηγητη. Επίσης κάναμε διασπάσει τους καθηγητες. Πράγμα που παρολίγο να το καταφέρνει. Ας στα εμάς απο το να καταφέρνει τελικα η κυβέρνηση να διασπάσει τους καθηγητες ή όχι το γεγονός είναι ένα. Οι οι Γυμναστές δεχτηκαν να παίξουν το παιχνίδι της κυβέρνησης. Δεχτηκαν να γίνουν ο μοχλος που θα χρησιμοποιούταν για να αποτρέψει την αξιολόγηση που για δικά χρόνια τώρα ζητούσε ο καθηγητικός κόσμος. Κι αργο είναι που τος βαραινεί, αν μάλιστα λάβουμε υπόψη και τα έκτροπα που δημιουργησαν ορισμένοι γυμναστές στην τελευταία Γενική Συνέλευση στη Λερκοβιά.

Εφόσον είτε το θέλουμε είτε όχι μας ενώνει άμεσα η σχέση καθητη-καθηγητη κρίνουμε σωστό πως θα έπρεπε να μας ενημερώνουν για κάθε πτυχίο του προβλήματος τους και την πορεία του αγώνα τους. Αν νομίζουμε πως είμαστε ανάρμοιοι που δεν μπορούμε να καταλάβουν τίποτα, κάνουν λάθος. Μαθητες και καθηγητες μπορούν να προσφέρουν πολλο ο ένας στον άλλο και να καλυτερεύουν τη θέση τους στο σχολείο. Με την προϋπόθεση φυσικα πως κάθε ένας θα έχει την αφονομία του.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΔΕ: ΟΕΑΜΕΚ Ο τρόπος που χειρίστηκε το Δ. Σ. της ΟΕΑΜΕΚ την αξιολόγηση, στις σχέες τουλάχιστον, ήταν και σωστος και επικοδομητικος. Ενημέρωσε τους καθηγητες για τη πορεία του αγώνα και τους χεριαμούς του ανα Διοικητικού Συμβουλίου και το σημαντικότερο, συγκαλούσε συχνα Γενικες Συνελεύσεις. Οι Γ. Σ. βοήθησαν στο να νιώσουμε οι καθηγητες πως ο αγώνας για αξιολόγηση ήταν δικος τους αγώνας κι όχι μόνο των εκπροσώπων τους

και ότι μπορούσαν να προσφέρουν πολλο α' αφτον τον αγώνα. Αργότερα όμως το Δ.Σ. εγκατέλειψε αψη την τακτική και μπλέχτηκε σε μια διαδικασία συνόμιλιων και ξανα συνομιλιων με την κυβέρνηση. Με την ενέργεια του αψη απομονώθηκε απο τη μάζα των καθηγητων και άφησε και τος καθηγητες να παρακολουθουν άπλως, τες εξελίξεις. Η δικαιολογία που προβάλλει ήταν ότι αν γίνονταν συνελεύσεις για να εξετάσουν τες νέες προτάσεις της κυβέρνησης οι συμφωνίες του Μάη έπαθαν να ισχύουν. Αφρο όμως θα μπορούσε να αποφασχθεί αν συγκαλούνταν Γ.Σ. με μόνο στόχο την απλή έκφραση απόψεων και συζήτηση χωρις να υπάρχουν ψηφοφορίες.

Πρέπει στο μέλλον, οτιδήποτε και αν συμβαίνει, τα συμβούλια, όχι μόνο της ΟΕΑΜΕΚ και κάθε συνδικαλιστικης οργανώσεως, να συγκαλούν Γενικες Συνελεύσεις των μελών τους για να επιλαμβάνονται όλων των σοβαρων θεμάτων που προκύπτουν. Μια Γ.Σ. βοήθα στην παρουσίαση όλων των απόψεων, θέσεων και διχογνωμιων μπροστα σε όλα τα μέλη ενός συνδικαλιστικου φορέα, τα οποία είναι τα μόνα που έχουν δικαίωμα να αποφασίζουν για την τακτική και την πολιτική της οργάνωσης τους.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ - ΦΟΙΒΟΣ Μαθητες

Επιστολη άνεργης καθηγήτριας

Παρακαλο τη Σ.Ε. να μου απερρώσει λίγες γραμμες για το θέμα των καθηγητων. Δεν εναντιώνομαι στην υπογραφή των συμφωνιων καθηγητων - κυβέρνησης, αν και υπάρχουν και αρνητικα σημεία, που δεν συμφωνώ.

Αυτο που θέλω να τονίσω είναι ότι η κυβέρνηση κατάφερε να μεταθέσει το πρόβλημα και τις δικες της ευθύνες αλλα και βγήκε κερδισμένη. Κατάφερε να διασπάσει τους καθηγητες, δηλ. το γνυστο «διαίρει και βασίλευε».

Πέρι όσο αφορά τος γυμναστές η Κυβέρνηση τους τοποθέτησε σε μια κλίμακα ανώτερη δηλ. 6-8-10 ζέροντας πολυ καλά τι εκανε. Ξέρομε ότι οι γυμναστές έχουν πολυ περισσότερη επαφή με τος μαθητες, εξωσχολικα, το απόγευμα στο στίβο και στα γήπεδα. Πράγμα που εξυπακούει ότι πιο εύκολα μπορούν να επηρεάζουν και ιδεολογικα τος μαθητες και να τος ελασάρουν ένα τρόπο σκέψης.

Πέρι όσο αφορά τος γυμναστές η Κυβέρνηση τους τοποθέτησε σε μια κλίμακα ανώτερη δηλ. 6-8-10 ζέροντας πολυ καλά τι εκανε. Ξέρομε ότι οι γυμναστές έχουν πολυ περισσότερη επαφή με τος μαθητες, εξωσχολικα, το απόγευμα στο στίβο και στα γήπεδα. Πράγμα που εξυπακούει ότι πιο εύκολα μπορούν να επηρεάζουν και ιδεολογικα τος μαθητες και να τος ελασάρουν ένα τρόπο σκέψης.

Απο την άλλη έρχεται μετα και κατεβαίνει την κλίμακα χαμηλότερα 5-7-9 απο τος υπόλοιπους καθηγητες κι έτσι έρχεται η διάσπαση οπλέμος μετατέθηκε και εχθρος αλλάζει. Φταίνε τωρα οι καθηγητες και ιδιαίτερα το Δ.Σ. της ΟΕΑΜΕΚ που είναι προοδευτικο. Ετσι η κυβέρνηση μεταθέσει την ευθύνη αλλου και γίνεται Πόντιος Πιλάτος.

Τώρα ισσ αφορά τος πρωτοδιόριστας καθηγητες που τοποθετούνται σε χαμηλή κλίμακα. Γιατι το δεχτηκαν οι καθηγητες; Πολλοι οι λόγοι. Ταχτικη της κυβέρνησης και κάθε εργοδότη, δώσε λίγα ακόμη ψυχούλα, να ηρεμήσουν τα πράγματα και βλέπουμε. Δεν μπορεί να αφήνουμε τες μάζες να πενουν πολυ γιατί υπάχξει ο κίνδυνος... για εξέγερση. Όσο αφορά αυτους που θα έρθουν μετα δεν δίνουμε κανένα λόγο αφο κανέναν προγραμματισμο σωστα ή μακροχρόνια γίνεται είτε πάνω σε οικονομική ή κοινωνική πολιτική. Μπαλώματα και βλέπουμε. Αν υπάρχουν χιλιάδες άνεργοι επιστήμονες ή κρίση οικονομική ή πληθωρισμος το σύμμαμα μας είναι τίετιο, λέγει και ο Υπουργος Οικονομικων, η Μιχτη Οικονομιά!!!

Τώρα ισσ αφορά τος πρωτοδιόριστας καθηγητες που τοποθετούνται σε χαμηλή κλίμακα. Γιατι το δεχτηκαν οι καθηγητες; Πολλοι οι λόγοι. Ταχτικη της κυβέρνησης και κάθε εργοδότη, δώσε λίγα ακόμη ψυχούλα, να ηρεμήσουν τα πράγματα και βλέπουμε. Δεν μπορεί να αφήνουμε τες μάζες να πενουν πολυ γιατί υπάχξει ο κίνδυνος... για εξέγερση. Όσο αφορά αυτους που θα έρθουν μετα δεν δίνουμε κανένα λόγο αφο κανέναν προγραμματισμο σωστα ή μακροχρόνια γίνεται είτε πάνω σε οικονομική ή κοινωνική πολιτική. Μπαλώματα και βλέπουμε. Αν υπάρχουν χιλιάδες άνεργοι επιστήμονες ή κρίση οικονομική ή πληθωρισμος το σύμμαμα μας είναι τίετιο, λέγει και ο Υπουργος Οικονομικων, η Μιχτη Οικονομιά!!!

ΑΝΑΒΑΤΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΛΙΤΕΣ ΣΕ ΝΕΑ ΑΠΕΡΓΙΑ

Στις 3 Φεβράρη οι Κύπριοι και ξένοι σταυλιτες και αναβάτες του Ιπποδρόμου Λευκωσίας, μετα απο συλλογικής συμβασης που ισχυρεσαν απο την 1 Γεναρη 1980. Αποφασισαν να κηρυξουν απεργία διαρκείας για διεκδίκηση αναδρομικων αυξήσεων για την περίοδο απο 1 Γενάρη 1980 μέχρι το Σεπτέμβρη 1980 που περιλαμβάνονται στην συλλογική συμβαση που υπογράφηκε τον Μαιη 1980 μεταξύ της ΠΕΟ και του Συνδέσμου Ιππων να εφαρμοσεί μελλοντικά την συμβαση και να δώσει τες αναδρομικες αυξήσεις των προηγούμενων μηνων. Ομως σαν αποτέλεσμα διαφωτιστων μεταξύ του Συνδέσμου και της Λέσχης Ιπποδρικων Λευκωσίας οι αναδρομικες αυξήσεις δεν δόθηκαν.

Οι υπαλλήλοι επίσης ζήτησαν την πλήρη εφαρμογή της συμβασης της 1 Γεναρη 1980. Η Σ.Ε. το είχε πριν, το λέει και τώρα, οι εργάτες δεν παίρνουν παρα ένα πολυ μικρο ποσοστο απο τα τεράστια κέρδη της Λέσχης Ιπποδρικων και δεν είναι υποχρεωμένοι να ανείχονται περικουστα στα χαμηλα μεροκάματα τους γιατί τα αφεντικά τους έχουν προβλήματα στην μεταξύ τους διανομή των υπερκερδων της Λέσχης.

Το απο δέκα χρόνια τώρα αίτημα των καθηγητων για αξιολόγηση έχει κατα κάποιο τρόπο ικανοποιηθει με τες τηλεφωνικες συμφωνίες που υπογράφτηκαν την περασμένη βδομάδα. Η ανάγκη για επίλυση του προβλήματος ήταν επιτακτική. Οι καθηγητες εμποδίζονταν απο τος να ασυρλήθουν με την ίδια την κοινωνία, να κάνουν κριτική του κοινωνικο-οικονομικου συστήματος και ουσιαστικα να αναπτύξουν το συνδικαλισμο-τους. Με την υπογραφή των συμφωνιων ανοίγει ουσιαστικά ο δρόμος για έναν καθηγητικό συνδικαλισμο που δεν θα περιορίζεται τη δράση του στο σχολείο και μόνο, αλλα θα την επεκτείνει και στην ίδια την κοινωνία.

ΟΙ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ Οι συμφωνίες έχουν και θετικα και αρνητικα στοιχεία. Έχουν προσφέρει όμως κάτι πολυ σημαντικό για την ανάπτυξη του συνδικαλιστικου κινήματος των καθηγητων. Απο τώρα και στο εξής ένας καθηγητης δεν θα χρειάζεται συστατικες επιστολες και φιλοφρονήσεις απο τη διεύθυνση του σχολείου του για να προαχθει. Θα προάχεται αφ'ότου με τη συμπλήρωση ορισμένων χρόνων υπηρεσίας. Το πολιτικό κέρδος απο αψη την αλλαγή στον τρόπο προαγωγής είναι τεράστιο. Μέχρι σήμερα, η πλειονότητα των καθηγητων φρόντιζε να τα πηγαίνει καλά με τος ανώτερος τους, συμβιβάζονταν με το εκάστοτε κατεστημένο και σε τελευταία ανάλυση πλάσσει την ιδεολογία του στα σχολεία για να πάρει μια

Απο τες συμφωνίες αδικούν-ται οι καθηγητες Β που πήραν λιγότερα απ' όσα έπρεπε καθώς και οι πρωτοβιόματες που τοποθετούνται σε χαμηλες κλίμακες. Οι γυμναστές είναι αφοι που έχουν εκφράσει τα πιο σφοδρα παράπονα για τες συμφωνίες. Τις έχουν καταψηφίσει και δηλώνουν πως θα αγωνιστούν για να κερδίσουν τα δικά τους. Η αλήθεια είναι ότι πέρι οι Γυμναστές ζήτουν να μπουν στην κλίμακα 5-

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ - ΜΕΣΕΒΡΙΝΟΣ

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Ο Μεσεβρινός είναι ο δάσκαλος της αποδημίας. Στην Κύπρο είναι ιδιαίτερα γνωστός γιατί διατηρεί πολλούς δεσμούς με τους ανθρώπους της Κύπρου, δίνει διαλέξεις στο νησί, παρακολουθεί την πνευματική κίνηση του και ταυτόχρονα γράφει στις εφημερίδες του νησιού (Ανεξάρτητος, Σοσιαλ. Έκφραση κ.λ.π.) Από την αρχή του ξεκινήματος των στενών σχέσεων του με τον κόσμο της Κύπρου ο Μεσεβρινός ήταν (και είναι) σε στενή επαφή και συνεργασία με το σοσιαλιστικό Κίνημα της Κύπρου.

Ο Αντώνης Μυστακίδης κατάγεται από τη Μεσηβρία του Εύξεινου Πόντου (σημερινή Βουλγαρία) κι αυτο και χρησιμοποιεί το ψευδώνυμο Μεσεβρινός.

Γεννήθηκε το 1908 στον Αλμυρο Θεσσαλίας όπου οι γονείς του βρέθηκαν πρόσφυγες εξ αιτίας των διωγμών των κομιτατζήδων εθνικιστών της Βουλγαρίας.

Σπούδασε και πήρε πτυχίο της φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Βουκουρεστίου και του Πανεπιστημίου Αθηνών. Εξήσε στη Ρουμανία από το 1915 ως το 1940. Στην Ελλάδα κατέβηκε ως εθελοντής στον Αλβανικό πόλεμο και εξήσε σ' αυτή ως το 1953.

Στη διάρκεια της παραμονής του στη Ρουμανία υπήρξε διευθυντής του σχολείου της Ελληνικής Κοινότητας Σουλίνα και αργότερα καθηγητής ελληνικού γυμνασίου στο Βουκουρέστι (1939-1940). Προσπάθησε να γνωρίσει στο Ρουμανικό λαό την Ελληνική λογοτεχνία, κι' αυτό έγραψε διάφορα άρθρα για την Ελληνική λογοτεχνία και μετάφρασε πολλά διηγήματα και ποιήματα Νεοελλήνων λογοτεχνών. Μετάφρασε επίσης και το μυθιστόρημα του Γ. Ξενοπούλου «Κόκκινος Βράχος» (Βουκουρέστι 1933).

Όταν κατέβηκε στην Ελλάδα προσπάθησε (αντίστροφα τώρα) να γνωρίσει τη Ρουμανική τέχνη και λογοτεχνία στον Ελληνικό λαό. Τα χρόνια της κατοχής εξήσε στη Θεσσαλονίκη όπου δημοσίευσε τρία λιγοσέλιδα βιβλία για τη Ρουμανική λογοτεχνία και τέχνη, τα πιο κάτω.

1. «Μιχαήλ Εμινέσκου, ο μεγαλοφυής Ρουμανός ποιητής» (Θεσσαλονίκη, 1942).

2. «Σύντομοι σταθμοί στη σύγχρονη ρουμανική ποίηση» ανθολογικό δοκίμιο. (Θεσσαλονίκη, 1943).

3. «Τρεις Ρουμανοί χαράκτες: V. Dobrian, D. Dimiriou-Nicolaide, Marcel Olinescu» (Θεσσαλονίκη, 1944).

Στην Αθήνα πήγε το 1945 και συνεργάστηκε με την Αγγελική Χατζημιχάλη στην οικοκυρική σχολή της ως διαχειριστής. Παράλληλα μετάφρασε Ρουμανούς ποιητές για το περιοδικό του Α. Μελαχρινού «Κύκλος».

Ο Μεσεβρινός μετα την Αθήνα πήγε στην Αίγυπτο. Εξήσε εκεί από το 1953 ως το 1956. Στο διάστημα αυτό δούλεψε ως καθηγητής στην Αρμπείο Σχολή του Καΐρου. Για την βοήθεια των μαθητών δημιούργησε τη λογοτεχνική βιβλιοθήκη για τους νεούς.

Στα πλαίσια αυτής της προσπάθειας τύπωσε σε αυτονομα λιγοσέλιδα τεύχη κείμενα της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας (Καρκαβίτσας, Βλαχογιάννης Δροσίνης, Παπαδιαμάντης, Τραυλαντώνης, Δημοτικά τραγούδια κλπ). Οι εκδόσεις αυτές κυκλοφόρησαν σ' όλα τα ελληνικά γυμνάσια και δημοτικά σχολεία της Αιγύπτου.

Τον ίδιο καιρό τύπωσε ένα σχολικό ανάγνωσμα για τη Θεσσαλονίκη με τον τίτλο «Η ιστορία μιας Πολιτείας» (Καΐρο 1956). Το 1957 το πανεπιστήμιο του Λουντ κάλεσε τον Μεσεβρινό να διδάξει Νέα Ελληνικά. Γι' αυτό και εγκαταστάθηκε από το 1957 στη Σουηδία και δίδαξε ως λέκτωρ της νεοελληνικής γλώσσας στο πανεπιστήμιο του Λουντ (από το 1957). Και στο πανεπιστήμιο της Κοπεγχάγης (από το 1958).

Τα μαθήματα που δίδαξε ο Μεσεβρινός στα δύο αυτά πανεπιστήμια ήταν κυρίως η Νέα Ελληνική γλώσσα και λογοτεχνία και για ορισμένα διαστήματα η Βυζαντινή λογοτεχνία. Στη Σουηδία ίδρυσε την εκδοτική σειρά «Ελληνοσκανδιναβική βιβλιοθήκη». Στη σειρά αυτή τυπώθηκαν τα πιο κάτω βιβλία.

1) «Ποιήματα» της Edith Sodergran (Αθήνα 1958)

2) Par Lagerkvist «Εκλογή από την «Αγωνία» και το «Χάος» (Αθήνα 1959)

3) F. J. Billeskov Jansen «Γύρω από τη Δανική Λογοτεχνία», (δύο μελετήματα:

α) «Ανθρωπιστικές αξίες στη Δανική λογοτεχνία

Andersen - Kievkegaard - Grundtvig, β) «Το χιούμορ στη Δανική λογοτεχνία», (Αθήνα 1959)

4) Albert Wifstvand «Δύο μελετήματα:

«η αληθινή αρχαιότητα κι εμείς» και «το Βυζάντιο και η Ευρώπη» (Αθήνα, 1966).

5) Ioulia Persaki «Τνα berättelser» (δύο διηγήματα) Λουντ 1968).

Επίσης μετάφρασε στα σουηδικά (μαζί με την Margereta Blidberg) την «Ιστορία ενός αιχμαλώτου» Τού Στρατη Δούκα, (Goteborg 1967) Και μια συλλογή Ελληνικού διηγήματος, με τίτλο «12 νεοελληνικές διηγηματογράφου» (Goteborg 1970).

Εχτος από τη μεταφραστική του δραστηριότητα ο Αν. Μυστακίδης πρόσφερε ως παιδαγωγός παρα πολλά. Μια από τις βασικές παιδαγωγικές του δουλιές είναι τα αναγνωστικά. Εχτος από το σχολικό ανάγνωσμα «Η ιστορία μιας πολιτείας» που αναφέρθηκε πιο πάνω τύπωσε 3 αναγνωστικά ως τα τώρα: α) «Lanobok i nygrekiska» (Λουντ 1962) που είναι ένα εγχειρίδιο της νεοελληνικής γλώσσας για τους Σουηδούς.

β) «Νεοελληνικό αναγνωστικό (Λουντ 1969) που είναι συνέχεια του πρώτου αναγνωστικού με νεοελληνικά κείμενα για τους Σουηδούς.

γ) «Το πρώτο αναγνωστικό μου» (Λευκωσία-Λουντ, 1974) που απευθύνεται στα παιδιά των Ελλήνων μεταναστών.

Παράλληλα με την παιδαγωγική του προσφορά ο Αντώνης Μυστακίδης ασχολήθηκε με την ποίηση. Το 1935 τύπωσε στο Βουκουρέστι την ποιητική συλλογή «Πρώτα Ελεγεία» το 1954 τύπωσε στο Καΐρο τα «Δεύτερα Ελεγεία» και το 1965 τύπωσε στην Αθήνα τα «Δώδεκα ποιήματα για την Κύπρο» ενδεικτικά της αγάπης του και του ενδιαφέροντος του για τον αγώνα του Κυπριακού λαού.

(Η συλλογή αυτή κυκλοφόρησε σε δεύτερη πολυγραφημένη έκδοση σε 500 αντίτυπα από την φοιτητική παράταξη των Κυπρίων φοιτητών Ε.Δ.Ε.Κ.Φ. στην Αθήνα το 1974 - λίγο καιρό μετά το πραξικόπημα και την εισβολή. Ο Μεσεβρινός δήλωσε ότι: νιώθει πολύ περήφανος γι' αυτή την δεύτερη πολυγραφημένη έκδοση.)

Πριν φτάσουμε στην μεγάλη προσφορά του Μεσεβρινού που είναι τα βιβλία του και οι εκδόσεις που επιμελήθηκε την εποχή της Χούντας στην εκδοτική σειρά «τα τετράδια του Ρήγα» πρέπει να αναφέρουμε και την μελέτη του «το μήνυμα του Κωνσταντίνου Αμαντός» (Αθήνα 1966) και το Ελληνοσουηδικό Λεξικό που κατάφερε να εκδώσει το 1970 (αποτελέσμα 10 χρόνων δουλειάς, από το 1961).

Η ανοδος της Χούντας και η επιβολή της στρατιωτικής δικτατορίας στην Ελλάδα τον Απρίλη του 1967 επιβάλλει νέα καθήκοντα στην προοδευτική διάνοξη.

Ο Αντώνης Μυστακίδης παρόλο που είναι τόσο μακριά από την Ελλάδα ανταποκρίνεται αμέσως στα νέα καθήκοντα που επιβάλλουν οι νέοι καιροί. Ιδρύει και γίνεται η ψυχή των εκδόσεων «Τετράδια του Ρήγα» που είναι «κείμενα διαφύττισης, καλλιέργειας, φροντίδας κι αγάπης... γι' α όσους δεν ξεχνούν και δεν τους

αποκοιμίζει η βολή» που θέλουν μαζί με άλλους που έχουν τον κοινό στόχο να πολεμήσουν «ολομέτωπα το δράκο της ανομίας και παράνομης δικτατορίας, βοηθώντας τον Ελληνικό λαό να λυτρωθεί από κάθε καταπίεση και δουλεία.» (Από την δελτιοθηκή των «Τ.Τ.Ρ.», Ανοιξη 1972).

Στα «τετράδια του Ρήγα» εκδόθηκαν κατά τη διάρκεια της χουντικής δικτατορίας τα πιο κάτω βιβλία:

1. Μεσεβρινός: Η βασιλεία στην Ελλάδα 1968, σ. 61.

2. Κωνστ. Αμαντός: Η ελληνική πνευματική και πολιτική ελευθερία. Lund 1968, σ. 47.

3. Ποιήματα της Νέας Αντίστασης, 1968, σ. 31.

4. Στ. Σαράφης Σύντομη ιστορική ανασκόπηση. 1969, σ. 47.

5. Α. Ν. Νεβεδάκης: Ο κρητικός πόλεμος (1645-1669). 1969, σ. 54.

6. Στο δρόμο του κακού. Λεφκωσία-Lound 1969, σ. 63

7. Παύλος Καρολίδης: Ο αυτοκράτορας Ρωμανός Διογένης, 1970, σ. 63 Δελτιοθηκή.

8. Θεοδ. Παπαδόπουλος: Ζητήματα και μέθοδοι της έρευνας σε ειδική αναφορά προς το μεταγενέστερο και νεότερο Ελληνισμό. 1971, σ. 70 Δελτιοθηκή.

9. Μ. Πασχάλης: Για την αντίσταση. 1971, σ. 81.

10. Η δίκη των τόνων. Λεφκωσία 1972, σ. 92.

11. Μεσεβρινός: Η προδομένη γλώσσα. Λεφκωσία-Lund 1973. σ. 359.

12. Το σοσιαλιστικό μανιφέστο του 1945 (με τρία κείμενα του Ν. Καζαντζάκη) 1974, σ. 64 Δελτιοθηκή.

Σημειωτέον ότι, επειδή αυτά τα βιβλία δεν ήταν δυνατό να τυπωθούν στην Χουντοκρατούμενη Ελλάδα η στοιχειοθέτησή τους γινόταν στην Λευκωσία (στο τυπογραφείο «Κόσμος») και το τυπωμα τους στη Σουηδία (Λουντ)

Εχτος της βασικής σειράς κυκλοφόρησε και η ποιητική συλλογή του Κώστα Παπακόγκου «Τουριστικός οδηγός» και το βιβλίο «Το πρώτο αναγνωστικό μου» του Μυστακίδη/Μεσεβρινού που αναφέρθηκε πιο πάνω. Μετα την καταστροφή της Κύπρου από το πραξικόπημα και την εισβολή του Ιούλη του 1974 και τη μεταπολίτευση που ακολούθησε στην Ελλάδα τα «τετράδια του Ρήγα» στρέφουν περισσότερο το βάρος τους προς την Κύπρο.

Πρώτα απ' όλα τα «τετράδια του Ρήγα» πλασιώνονται από νέους Κύπριους διανοούμενους και εκπαιδευτικούς που αποτελούν μαζί με τον Μεσεβρινό τη νέα ομάδα εκδόσεων και δεύτερο στα πλαίσια των εκδοτικών προσπαθειών των «Τ.Τ.Ρ.» αρχίζουν να τυπώνονται βιβλία που αναφέρονται στην Κύπρο ή γραφτήκαν από Κύπριους.

Μ' αυτό το πνεύμα τυπώθηκαν τα πιο κάτω βιβλία:

1) Δημοσθένης Δανιηλίδης: «Η Κύπρος και η αγγλική μάσκα» (Λευκωσία - Λουντ 1975).

2) Γυνάικα της Κερύνειας: «Πρόσφυγας στον τόπο μου», μαρτυρία, (Θεσσαλονίκη 1975)

3) Λεύκιος Ζαφειρίου: «Σχεδόν μηδίζοντες», ποιήματα (Λευκωσία 1977).

4) Φοίβος Σταυρίδης: «Απομυθοποίηση», ποιήματα (Λευκωσία 1978)

5) Γ. Φ. Πιερίδης: «Ο καιρός της δοκιμασίας», διηγήματα (Λευκωσία 1978).

Παράλληλα μ' αυτά τα βιβλία τα «τετράδια του Ρήγα» τύπωσαν και τη «σωστή δημοτική» (Θεσσαλονίκη 1978) του Μεσεβρινού και το «Οδοπορικό της Θεσσαλίας 1779» (Θεσσαλονίκη 1979) του Σουηδού Μπγέρνσταλ με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 200 χρόνων από το θάνατο του.

Σήμερα τα «τετράδια του Ρήγα» συνεχίζουν την εκδοτική τους δραστηριότητα και ο Αντώνης Μυστακίδης/Μεσεβρινός συνεχίζει να γράφει και να προσφέρει στην Κύπρο και την Ελληνική πνευματική κίνηση.

Κάνοντας μια γενική αποτίμηση της μέχρι τώρα προσφοράς του Μεσεβρινού διαπιστώνουμε ότι πρόσφερε (σε βάρος της δικής του πρωτότυπης λογοτεχνικής παραγωγής) σε πολλά θέματα.

Πρώτο βοήθησε στην γνωριμία μας με δυο ξένες λογοτεχνίες (Ρουμανική, Σουηδική) και δεύτερο γνώρισε την Ελληνική λογοτεχνία σε δυο άλλες χώρες (Ρουμανία Σουηδία).

Τρίτο πρόσφερε ως παιδαγωγός σε δύσκολες και ειδικές περιπτώσεις (σε μαθητές παροικίων (Ρουμανία, Αίγυπτος) σε παιδιά μετάναστων (Σουηδία) και σε ξένους φοιτητές). Τέταρτο πρόσφερε στον αγώνα της λαϊκής μας γλώσσας. Ο Μεσεβρινός είναι ένας μαχητής του γλωσσικού αγώνα.

Εχτος από τα βιβλία του (Σωστή δημοτική, προδομένη γλώσσα) είναι θερμός κήρυκας της δημοτικής στα άρθρα και τις διαλέξεις του και υπερ

της ορθογραφικής και τονικής αποποίησης (μονοτονικό σύστημα)

Σαν Κύπριοι ακόμα εχτιμούμε την στάση του στον αντιχουντικό αγώνα και τις προσπάθειες του για την προβολή του Κυπριακού αγώνα και την προώθηση της πνευματικής δημιουργίας στην Κύπρο.

Σάββας Π

Σημείωση: Οι πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο (χρονολογίες, τίτλοι, τόποι εκδόσεων) πάρθηκαν από ένα άρθρο του Ν. Χριστιανόπουλου στο περιοδικό «Διαγώνιος» (αρ. 19, Ιούλιος-Σεπτέμβριος 1969) και από τον Α. Μυστακίδη προσωπικά.

Σ.Π

ΒΑΜΟΥΝΙ-ΠΟΙΗΤΗΣ

ΤΟΥ ΑΝΩ ΒΟΛΤΑ

Μια παρουσίαση

της σ. Λένιας από τη Γαλλία

Η ποίηση είναι χωρίς συνόρα, να τι ξέρουμε από τη λογοτεχνία. Κι ο Τρίτος Κόσμος δέχεται αυτό το διάβημα για να άκουσει μέσα από τη φωνή του συντρόφου Βαβου Paulin ΒΑΜΟΥΝΙ ο οποίος έχει εκδόσει στο Παρίσι μια συλλογή ποιημάτων στον Εκδοτικό οίκο Silex.

Ο Βαβου Paulin ΒΑΜΟΥΝΙ γεννήθηκε στις 10 του Απριλίου 1950 στο Ρεσ στην Ανω Βόλτα (Αφρική). Διπλωματούχος λογοτέχνης κ, δάσκαλος στις Επιστήμες Πληροφοριών κ, Συγκοινωνιών, ζει στη Γαλλία από τον Σεπτέμβρη 1974 και μέσα από τα γραφόμενα του και κυρίως τα ποιήματα του αγωνίζεται για τη Λευτερία κι την Δικαιοσύνη.

Η συλλογή των ποιημάτων του που ονομάζεται LUTTES (Αγώνες) δονείται από δράση και παραμένει το έργο το οποίο αποτελεί ένα παθιασμένα κάλεσμα για δικαιοσύνη και λευτερία για όλους όσους υποφέρουν σ' αυτό το κόσμο.

Ο Βαμουνί με τους Αγώνες του είναι ο ποιητής του Τρίτου Κόσμου ο οποίος διεκδικεί το δικαίωμα της έκφρασης σ' ένα κόσμο καταπιεστικό.

RIPOSTE (ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ)

Ορθιοί! ορθιοί! αδελφοί και αδελφές!

Το μεγάλο πλοίο έχει φτάσει.

Αποβιβάστηκαν οι μεγάλοι λεηλάτες.

Θα λεηλατήσουν, θα πάρουν.

Θα κλέβουν θα εκμεταλλευτούν τα πάντα.

Θα σφάζουν αυτούς που κοιμούνται

Απο αδικία και μίσος είναι ζυμωμένοι

Απο εκμετάλλευση κι αδικία ζουν

Τη ζωή μας θα διαταράξουν

Γιατί το όλο της μάχης τους είναι η αποδιοργάνωση

Ορθιοί! όρθιοι, αδελφοί, αδελφές!

Ξεσηκωθείτε, ξεσηκωθείτε

Αρματωθήτε με τόξα και φαρμακερα βελή

Γρήγορα στη αποβίβαση ας βάλουμε τέλος

Την θερμότητα ηλίου ας τη κάνουμε δική μας

Αντιμετωπίστε, προκαλέστε ακόμα.

Με ορμή χωρίς οίχτο,

Στη δική μας δύναμη να υπολογίζουμε χωρίς τέλος

Γιατί σ' αυτή τη Γη ο Θεός δεν θαρρη ποτε,

Κι απο την αδικία κανέναν δεν σ' ελευθερώνει

Στο ξεσηκωμο βρισκετε η ελευθερία

Στη δική μας τύχη είμαστε οι μόνοι αφέντες

Ας προωθήσουμε το δικό μας τρόπο ζωής

Ας ανατρέψουμε την καταπίεση και εκμετάλλευση

Ας διατρέψουμε την αδικία και ανισότητα

Ας είμαστε αφέντες στους εαυτούς μας

Με αξιοπρέπεια, την αξιοπρέπεια του Ελεύθερου ανθρώπου

ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΔΗΣ

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΑ

Γιος του αγωνιστή εργάτη-ποιητή Γιώργη Χειμαρρίδη ο νέος ποιητής Μιχάλης Χειμαρρίδης δεν είχε κατορθώσει ποτέ πριν να εκφραστεί μέσω της ποίησης. Μαθητής ακόμα δουλεύει τα καλοκαίρια και τις γιορτές για να προσφέρει κάτι στη φτωχή οικογένειά του και η καταπίεση του σχολείου δεν του αφήνουν καμμία όρεξη για διάβασμα.

Η πρώτη του ερωτική απαγοήτευση τον πληγώνει βαθεια. Ο πόνος και η θλίψη για την κοπέλα που αγάπησε ξεχειλίζουν μέσα του. Πρέπει να μιλήσει, να εκφράσει τα συναισθήματά του. Αρχίζει λοιπόν να γράφει τα πρώτα του ποιήματα. Ποιήματα απλα, αληθινα.

Έχοντας αμφισβητήσει πια τις σχέσεις των ανθρώπων και το ίδιο το σύστημα ο Μιχάλης μελοποια και τραγουδά ποιήματα του. Γράφει δε συνέχεια. Όχι όμως πίσω από κανένα άνετο γραφείο. Γράφει στους χώρους δουλειάς του. Στα κτίσματα, φορτωμένος τσιμεντοπιλο, με ροζιασμένα χέρια, κυνηγημένος πολλές φορές από τον επιστάτη. Μερικά από τα ποιήματα του αφα τα συγκετρώνει στη τελεφταία του ποιητική συλλογή.

Στη συλλογή αφα δε μιλά ο ερωτοβμένος ποιητής. Μιλά ο εργάτης-ποιητής, ο άνθρωπος που πουλά τα χέρια του για ένα ξεροκόμμα. Τα ποιήματα του απλα, χωρίς εκείνες τις βαρετές ποιητικές φόρμες, εκφράζουν όλη την εβαιοσθήσια του ποιητή και την αγάπη για την τάξη του. Τη τάξη που την εκμεταλλέβονται και την κυβερνουν άδικα μερικοί καλοφαγάδες με τις εβλογίες των εργατοπατέρων της. Δεν αρκείται όμως στο να παρουσιάσει απλα και μόνο την εκμετάλλεψη της εργατίας από το κεφάλαιο και τον πόνο του φτωχού εργάτη. Προχωρεί πάρα πέρα για να πει πως σαν το θελήση ο εργάτης και παλαίψει τότε δεν μπορεί παρα να νικήσει.

Μέσα από τη συλλογή του ο Μιχάλης μιλά και για το πατέρα του και μετατρέπει σε στίχους την αγάπη και το θαυμασμο του για τον άνθρωπο που αφιέρωσε τη ζωή του στην ποίηση και την εργασία και παραγνωρίστηκε σχεδόν από όλους.

Βασικά όλη η αξία του ποιητή βρίσκεται στο γεγονός πως την ποίηση του την ζει, και όταν γράφει δεν γράφει για διανοουμένιστικούς κύκλους παρα μόνο για την ίδια την εργασία.

Φοίβος

ΜΙΧΑΛΗ ΧΕΙΜΑΡΡΙΔΗ

ΟΣΠΟΤΕ ΑΡΚΑΤΕΣ

Οσπότε αρκάτες, θα ζείτε μ' αφα που εκείνοι χαμε πετούν; Ξυπνάτε: γιατί εσεις τους κρατάτε ψηλα Χωρίς εσας αφατοι θα χαθούν.

Ξυπνάτε... κοιτάτε τι γίνεται γύρω-σας ορθόστε το μπόι ψηλα χτυπάτε, κραίτε, το ξέρω, στα στήθεια του πόνου στ' αλήθεια καρδια.

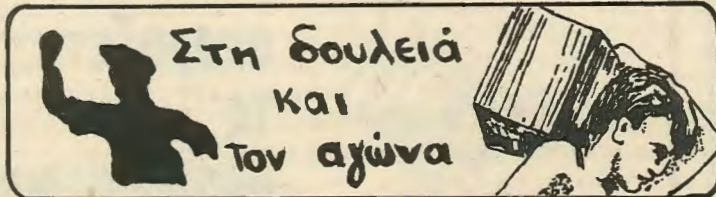
Μη καρτεράτε, μονάχος ο ήλιος ψηλα να βγει, μη καρτεράτε, μονάχα χτυπάτε, και χαμένος κανένας δε θα βγει

ΔΟΥΛΕΥΒΕΙ Ο ΦΤΩΧΟΣ

Δουλέβει ο φτωχος με άδειο το στομάχι με την αξίνα στα ροζιαρισμένα του χέρια ο πλούσιος φίλε περίσσιο για νάχει φαί στου σπιτιου του τ' αμπάρι...

Δουλέβει το πρωί, δουλέβει το βράδυ με συντροφια τ' ουρανου, φίλε, τ' αστέρια το παιδί του κομματάκι για νάχει φίλε μου, ψωμί για να φάει...

Κι' ο άλλος που έχει, φίλε, χρυσάφι με σταβρομένα κάθεται χέρια κι' ας όσα φίλε μου έχει ναι, απο μας τα κρατάει...



Ανάμεσα σε δυο φίλους

Δυο φίλοι «τσακώθηκαν» τούτη τη βδομάδα. Μέσα από τις στήλες των εφημερίδων ο πρώτος προσπάθησε να υποδείξει στον άλλο να εγκαταλείψει αυτο που τώρα υπηρετεί.

Ο ένας δημοσιογράφος στη «Σημερινή» Μάριος Δημητρίου. Ο άλλος συμμαθητής του στο Γυμνάσιο Πέτρος Τάττης. Αξίζει να δούμε τη διαφορά τους.

Γράφει ο Πέτρος Τ. στα «Νέα» της 1η Ιανουαρίου.

«Σε θυμάμαι που μάλλονες με τους φασίστες μαθητες της τάξης μας. Χαϊρόμουνα την ανωτερότητα σου απέναντι τους. Τους θυμάσαι που λυσούσαν να σου αποδείξουν ότι αυτοι έχουν δικαιο, ότι ο Μακάριος φταίει για όλα και οι άπιστοι κομμουνιστες... Σε θυμάμαι που πήγαμε φαντάροι και μόνο εσυ πήγες στα ΛΟΚ αψηφώντας ότι ήταν άντρο των χουντικων για να σπάσει όπως έλεγες το κατεστημένο τους. Θυμάμαι με πόση χαρα είδα το πρώτο σου χρονογράφημα «Στα Νέα». Θυμούμαι, όμως με πόση οδύνη είδα και το πρώτο σου χρονογράφημα στην εφημερίδα του φασισμού τη «Σημερινή». Μάριε δεν θέλω να βλάψω την καριέρα σου με τα γραφόμενα μου, όμως σε θέλω πάλι ασυμβίβαστο όπως σε θυμάμαι βαλμένο στο δρόμο το σωστο όπου ανήκεις.

Εκτος κι' αν έχεις ξυπνήσει και συ όπως τον κ. Αλ. Κωνσταντινίδη.

Γράφει σαν απάντηση στο χρονογράφημα του ο Μάριος Δημητρίου.

«... Υπόνοιες με τα γραφόμενα σου πως έχω συμβιβαστεί μια και εργαζομαι στην «εφημερίδα του φασισμού». Μα φίλε μου συμβιβάζεται κανεις με καταστάσεις βολικες και ακίνδυνες και

απ' όλους παραδεκτες. Με καταστάσεις που του προσφέρουνε ασφάλεια μα και ταυτόχρονα τον ισωπεδώνουν. Είναι η επιδιωξη της ασφάλειας που οδηγει καποιο στην απόφαση να συμβιβαστεί.

Στη «Σημερινή» που όταν εκδόθηκε όλοι ήδη είχανε γίνει μακαριακοι, δημοκράτες κι αντιφασίστες... αυτοι που άλλο δεν κοιτουν απο το νοικοκυρεμένο

ΟΜΗΡΟΙ ΚΑΙ ΔΙΣΚΟΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Τον περασμένο μήνα αποκορυφώθηκε το δράμα όπως θα μας ελεγε το ΡΙΚ για τους αμερικανους ομηρους. Είναι πραγματι πολυ σοβαρο να κρατουνται ομηροι ανθρωποι για τόσο καιρο. Αλλα για το ΡΙΚ δεν είχε μονο αυτο την αποκορυφωση του. Είχαν και οι «δισκοι της αγάπης» φτάσει στο ζενιθ της λειτουργίας τους.

Κι ενω το ΡΙΚ μας πληροφορούσε συνέχεια που σταματήσαν ποιον είδαν, τι είπαν, που εκατσαν, γιατί δεν εκατσαν, γιατί χαμογελούσαν, για τα βασανιστήρια τα απανθρωπα (έχει βασανιστήρια ανθρωπιστικά;) τι τράνε, ποτε θα φύγουν, αν θα φύγουν κλπ κλπ, εκανε μετα απο μερικά λεπτα αλλα προς το άλλο «αδφο» τους δισκους της αγάπης κι άλλαζε ολοκληρωτικά την προηγούμενη «εικόνα».

Είπε το εξής αμίμητο μετα απο ενα «δελτιο ειδήσεων», αφιερωμένο σχεδόν στους πρώην ομηρους...

— «Ο Γιάννης Μαρκοπουλος παρουσίασε περσι τον νέο του δισκο «Σεργιανι στον κόσμο», στον οποιο τραγουδά, όπως λέει κι ο ιδιος ο συνθέτης ο μεγα-

σπιτάκι, τη δουλίτσα και την κοιλά τους, είχανε ήδη γίνει αντιστασιακοι, είχανε λύσει την επαισχυντη σιωπη τους και φωναζανε ακίνδυνα πια, «αισχος στη δικτατορία»;

Αυτο λες εσυ φίλε μου συμβιβασμο. Το ότι δουλέυα για ένα ολόκληρο χρόνο παίρνοντας 50 λίρες το μήνα;

Ξέρεις ότι έγινα δημοσιο-

λος λαϊκος τραγουδιστής Γ. Νταλάρας. Απο το δισκο αυτο ακούμε τώρα το τραγούδι «ΠΑΡΑΠΟΝΕΜΕΝΑ ΛΟΓΙΑ»... Μόλις τελειώνει το σοβαρο πραγματικά αυτο τραγούδι τι εκπεμπεται νομίζετε με τα ραδιοκύματα της Αθαλάσσας; Δεν το βρήκατε!...

— «Και τώρα «ΤΕΡΜΑ ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ» με την Λίτσα Διαμάντη!»

Ποιος είπε δηλαδή οτι δεν υπάρχει ακρον ακτων της σοβαρότητας. Το ΡΙΚ μιλά για τα παράπονα των αμερικανων ομηρων, για τα παράπονα των εργαζομένων ελλήνων κι' αμολάει μετα κοφτη διαταγη. Τερμα τα παράπονα! Τους πληρωνουμε φόρους για να μας δουλεύουν...

Την ίδια μέρα αφου παλι επεδοθησαν στην ομηρολογία εσπασαν και το ρεκορ μεταδοσης του δισκου «Τα γιασεμάνια».

Το μόνο που περιμενα να γίνει ήταν να διαμαρτυρηθει η αμερικανικη πρεσβεία για αυτη την απρεπη συμπεριφορα! Αλλα συγκνώμη αφου το είπαμε: Τέρμα τα παράπονα! Αφρησε τους Θεουδάρχες ησυχους.

Γ. Τζίβας.

γράφος γιατί αγαπω τον άνθρωπο. Τα «Νέα» δεν μου δώσανε την ευκαιρία να δείξω την αγάπη μου τούτη... την ευκαιρία μου την έδωσε η «Σημερινή».

Όσο για τα σύμβολα «Μακάριος», «Δημοκρατία» κ.λ.π. τα κάνω πέρα γιατί χάσανε πια τη σημασία τους. Την έχουμ βρωμίσει με την ακάθαρτη γλώσσα μας. Μόνο σ' αυτο τον τόπο δολοφονήθηκαν οι ιδέες χάνοντας τη σημασία τους. Μόνο σ' αυτο τον τόπο ασχολούμαστε με συνθήματα, παραγνωρίζοντας τον άνθρωπο....»

Η δικαιολογημένη ανησυχία για τον φίλο δημοσιογράφο παίρνει μια σοβαρη απάντηση απο τον ίδιο τον δημοσιογραφο. Λέει «Τα Νέα δεν μου δώσανε την ευκαιρία να δείξω την αγάπη μου τούτη». Είναι σημαντικη τούτη η φράση-απάντηση. Μ' αυτο τον τρόπο ίσως να θέλει να αναγκάσει το φίλο και συμμαθητή του να σκεφτει τι κρύβεται πίσω απο αυτη τη δυσκολία να πει περισσότερα για τον ρόλο που έπαιξαν τα «Νέα» στη πορεία του. Η απάντηση που δίνει ο Μάριος Δημητρίου είναι έξυπνη και λακωνικη. Όσο συναισθηματισμο εκφράζει ο πρώτος άλλο τόσο θέλει να κρύψει ο δεύτερος.

Αν πραγματικά ο πρώτος ανησυχει για το φίλο του δημοσιογράφο πρέπει να καταλάβει ότι δεν θα δικαιολογει τους φόβους του μέσω ανοικτων επιθέσεων απο την εφημερίδα που στάθηκε αρνητικη απέναντι στον ίδιο το φίλο του. Κι αντι να τον ρωτα αν «ξύπνησε» όπως ο Αλ. Κωνσταντινίδης θα ήταν προτιμότερο να τον ρωτήση πια λύση πιστεύει για το κυπριακο, σαν συμφέρον του λαου.

Όσο για τον Μάριο Δημητρί-

ου δεν φαίνεται για φασιστας ο άνθρωπος. Το αν γράφει στην εφημερίδα της σημερινης λεγόμενης αντιπολίτευσης (για μένα αντιδραστικη) είναι υποχρεωμένος να προβληματιστεί σοβαρα πάνω στο πιο κάτω ερώτημα.

Πως μπορεί την αγάπη του για τον άνθρωπο να την εκφράσει απο την εφημερίδα της άρχουσας τάξης; Πριν μερικες μέρες σε χρονογράφημα του κτυπουσε με πολυ σωστο τρόπο το κατεστημένο. Όμως πολυ σωστα φίλε Μάριε το κατεστημένο αυτο είναι κοινωνικο-οικονομικο-ηθικο - όπως λες. Αφήνει όμως κάτι πίσω. Ίσως ούτε απο κει που τώρα εργάζεσαι να μπορείς να το εκφράσεις αν το παραδέχεσαι. Είναι το «ταξικο κατεστημένο. Μια κλίκα καπιταλιστων που καταφέρνει να κυβερνα απο το ξεπούλημα που της προσφέρουν οι ηγεσίες των αριστερων κομμάτων. Μα η «Σημερινή» κτυπα αυτο το κατεστημένο όχι για να το αλλάξει αλλα για να παρει τη θέση του.

Αν πραγματικά αγαπάς τον άνθρωπο (και το λαο) δεν πρέπει να ξεχνάς ποτε σου ότι κάποιοι του καθονται στο σβέρκο. Και πρέπει να τους πολεμήσεις όλους. Οποιοι και νάναι. Χωρίς διάκριση εστω κι αν κάποτε προσφέρουν «ευκαιρίες» που κάποιος άλλο αποκλείουν.

Τ. Τζίβας

Υ.Γ. Η αγάπη για τον άνθρωπο κορυφώνεται με τον αγώνα και την πάλη για την απελευθέρωση του απο κάθε εκμετάλλευση. Και για το κτίσιμο ενός πραγματικου σοσιαλισμου μακρια απο γραφειοκρατες όπου πια δεν θα περιμενομε «ευκαιρίες» να υπερασπίσουμε τον άνθρωπο αλλα όλη μας η ζωή θα ηδράσεται είναι στην υπηρεσία του.

ΟΞΥΝΣΗ ΣΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Σήμερα, δυο μήνες μετά από την υποβολή αιτημάτων για συλλογικές συμβάσεις που έληξαν το τέλος του 1980, πολλοί κλάδοι εργαζομένων βρίσκονται σε αδιέξοδο στις διαπραγματεύσεις με τους εργοδότες. Η χρόνια οικονομική κρίση στην οποία τώρα βρίσκεται η κυπριακή οικονομία επιβάλλει μίαν ακόμα πιο σκληρή στάση προς τους εργαζόμενους από την εργοδοτική τάξη για την προστασία του ύψους των κερδών τους. Οι εργαζόμενοι, απ' την άλλη, φαίνεται, σχεδόν έξη χρόνια μετά την εισβολή, μέσα σ' αυτές τις συγκεκριμένες οικονομικές συνθήκες, να μην επηρεάζονται πλέον από τα παλιά συναισθηματικά επιχειρήματα περιενοχότητας, εθνικής επιβίωσης και ταξικής γαλήνης. Με την πάροδο του χρόνου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα που θύμα έχει τους εργαζόμενους γίνεται πιο αντίληπτη.

Η ταξική αντιπαράθεση οξύνεται σήμερα στην Κύπρο και τα αδιέξοδα που έχουν κυρυχθεί στις διαπραγματεύσεις πολλών συμβάσεων είναι μόνο ένα σύμπτωμα αυτού..

Στον τομέα των οικοδομών, στον κλάδο ηλεκτροτεχνικών και μηχανοτεχνικών για αρκετές βδομάδες, τώρα, έχουν σταλώσει οι διαπραγματεύσεις για το θέμα των αυξήσεων. Επίσημο αδιέξοδο κυρήχθηκε από το Υπουργείο Εργασίας στην διαφορά που υπάρχει μεταξύ των Συντεχνιών (Ομοσπονδία Ηλεκτρικών Οργανισμών της Σ.Ε.Κ. και Συντεχνία Κυβερνητικών και Στρατιωτικών Εργατοϋπαλλήλων της Π.Ε.

Ομοσπονδία Ηλεκτρικών Οργανισμών της Σ.Ε.Κ. και Συντεχνία Κυβερνητικών και Στρατιωτικών Εργατοϋπαλλήλων της Π.Ε. και των Συμβουλίων Υδατοπρομήθειας Λευκωσίας, Λεμεσού, Λάρνακας και Αμμοχώστου, σ' ότι αφορά το θέμα αξιολόγησης - αναδιοργάνωσης. Οι υπάλληλοι του Ρ.Ι.Κ. που υπάγονται στην Ομοσπονδία Ηλεκτρικών Οργανισμών ζήτησαν αυξήσεις 12% και τους προσφέρεται 3% και αυτοί βρίσκονται σε αδιέξοδο με τους εργοδότες, όπως και οι υπάλληλοι της Αρχής Ηλεκτρισμού.

Πιθανόν η πιο έντονη

Η ΕΤΥΚ σε απέργια

διαφορά μεταξύ συντεχνίας και εργοδοτών που υπάρχει σήμερα να είναι αυτή μεταξύ Ε.Τ.Υ.Κ. και του Συνδέσμου Τραπεζών. Το παράδειγμα είναι πολύ ενδεικτικό.

Η Ε.Τ.Υ.Κ. υπέβαλε τα αιτήματα της τον περασμένο Νοέμβριο με την λήξη της παλαιάς σύμβασης. Οι συμβάσεις αυτές είναι για δύο χρόνια. Τα δύο βασικά από τα 13 αιτήματα που υπέβαλε η Ε.Τ.Υ.Κ. προς τις Τράπεζες είναι τα ακόλουθα:

1) Γενική αύξηση 16% προς όλους τους υπαλλήλους η οποία να κατανεμηθεί 8% πάνω στους βασικούς μισθούς της 31.12.80 με μίνιμουμ 12 λίρες τον μήνα αύξηση βασικού μισθού και 8% αύξηση πάνω στους βασικούς μισθούς της 31.12.81.

2) Το ωράριο να γίνει 36 ώρες την βδομάδα το καλοκαίρι και 37 ώρες το χειμώνα, και να κατανέμεται σε πέντε μέρες τη βδομάδα.

Αλλά αιτήματα αφορούν απάλειψη θεμάτων οργανικής διάρθρωσης από τον κατάλογο των μη διαπραγματευσίμων θεμάτων, την πληρωμή οικογενειακού επιδόματος και σε γυναίκες, την απάλειψη σταθμών επαρκείας, επίδομα πολυετίας, επίδομα αδειών και στεγαστικά δάνεια.

Η υποβολή των αιτημά-

των αυτών ακολουθήθηκε από αντ-αιτήματα από τον Σύνδεσμο Τραπεζών. Αυτό πρώτη φορά συμβαίνει πιθανό, στα συνδικαλιστικά χρονικά της Κύπρου - η υποβολή αιτημάτων από τους εργοδότες. Αιτήματα που προσπαθούν να αφαιρέσουν κεκτημένα δικαιώματα. Τα αιτήματα αυτά αφορούν ωφελήματα ασθενείας, ταμεία προνοίας, μείωση των τραπεζικών αργιών και ώρες εργασίας.

Ο Σύνδεσμος Τραπεζών απέρριψε δηλαδή όλα τα αιτήματα της Συντεχνίας και έκανε αντ-αιτήματα για την αφαίρεση κεκτημένων δικαιωμάτων. Εστώ και σαν ενέργεια τακτικής τα αντ-αιτήματα των Τραπεζών είναι πολύ ενδεικτικά της σκληρότητας της στάσης της Κυπριακής εργοδοτικής πλευράς στην σημερινή οικονομική κατάσταση. Το μισθολογικό αίτημα για 8% αύξηση το χρόνο δεν μπορεί να θεωρηθεί αντικειμενικά, παραχαμηλό μέσα στις

πληθωριστικές συνθήκες σήμερα. Ο πληθωρισμός ξεπερνά το 15% το χρόνο. Τα κέρδη των τραπεζών τα τελευταία χρόνια έφτασαν πρωτόκουστα ύψη. Η κρίση όμως θα επηρεάσει τα κέρδη των τραπεζών και ο μόνος σίγουρος τρόπος διαφύλαξης των ποσοστών κέρδους είναι η ουσιαστική μείωση των μισθών. Οι μισθοί είναι το μεγαλύτερο κόστος στη λειτουργία μιας τράπεζας.

Μετά από διαπραγματεύσεις οι εργοδότες υποχώρησαν στο να δώσουν μόνο αύξηση 2.8% για τον κάθε χρόνο. Βασικό τους επιχειρήμα τώρα, υποστηριζόμενοι όπως φαίνεται, και από το Υπουργείο Εργασίας είναι το μέτρο της παραγωγικότητας. Το κριτήριο αυτό που προβάλλεται σαν μέτρο για μισθολογικές αυξήσεις από την κυβέρνηση και τους εργοδότες είναι 4% για την οικονομία γενικά. Η κήρυξη αδιέξοδου φαίνεται αναπόφευκτη και οι πιθανότητες απεργιακού αγώνα μεγάλες.

Γ. Πεύκος

Ο Αυξεντίου προειδοποιεί

Συνέχεια από την 1η

ζυγίο πληρωμών και σταθεροποίηση του πληθωρισμού στα επίπεδα του 1980 (δηλ. 13.5% σύμφωνα με τον επίσημο δείκτη). Επιπρόσθετα «οι παραγωγικές επενδύσεις θα τείνουν να παραμείνουν σε χαμηλά επίπεδα, αν δεν υπάρξει ανταποκρίση από τον ιδιωτικό τομέα στα μέτρα που θα λάβει η Κυβέρνηση».

Την κατάσταση η κυβέρνηση θα την αντιμετωπίσει, όπως μας πληροφορεί ο υπουργός, με περιοριστική πολιτική, παρ' όλο που στόχος θα είναι η «διατήρηση συνθηκών πλήρους απασχόλησης». Πιο συγκεκριμένα πολύ λίγα αναφέρονται.

Στα συμπεράσματα του, ο υπουργός επιδιέχεται και σε ορισμένες νοθεσίες και προειδοποιήσεις. Σταχυολογούμε μερικές:

«Ας μη ξεχνούμε ποτέ ότι εξακολουθούμε να ζούμε κάτω από συνθήκες κατοχής και προσφυγίας. Η προσπάθεια αυτή (η οικονομική) πρέπει να προέλθει από όλους μας».

«Η προσπάθεια επιτεύξεως οικονομικής ανελίξεως σε βάρος των υπολοίπων κοινωνικο-οικονομικών ομάδων δημιουργεί μόνο αβεβαιότητα, ανταγωνισμούς και αναστάτωση».

Το πιο ωραίο, όμως, είναι το ακόλουθο:

«Τα τελευταία χρόνια η Κύπρος ζει πέραν των δυνατοτήτων της στην προσπάθεια να ικανοποιήσει την απαίτηση για βελτίωση του επιπέδου διαβίωσης των μαζών. Στον τομέα αυτό έγινε τεράστια πρόοδος. Δεν μπορούμε όμως να συνεχίσουμε να ζούμε πέρα από τις δυνάμεις μας ιδιαίτερα κάτω από τις συνθήκες της διεθνούς οικονομικής υφέσεως, που μας στίζουν σχεδόν ολόκληρο τον κόσμο και που μέχρι σήμερα η Κύπρος κατάφερε να αποτρέψει σε μεγάλο βαθμό».

Οι μάζες, λοιπόν, ευθύνονται για το ότι η Κύπρος ζει πέραν των δυνατοτήτων της: Για τις πληθωριστικές πιέσεις (τουλάχιστον μερικώς), για τα χάγια στο ισοζύγιο πληρωμών... Και τούτο δεν μπορεί να συνεχιστεί...

Μήπως τούτο το χαρακτηρισμό θα έχει η περιοριστική πολιτική της κυβέρνησης; Να παρεμποδιστεί δηλαδή τις «μάζες» να ζουν πέρα από τις δυνατότητες της Κύπρου;

Ο κάθε εργαζόμενος μπορεί να βγάλει τα συμπεράσματα του, ιδιαίτερα τη στιγμή που πολύ λίγα αναφέρονται για το πως θ' αντιμετωπιστεί η ύφεση.

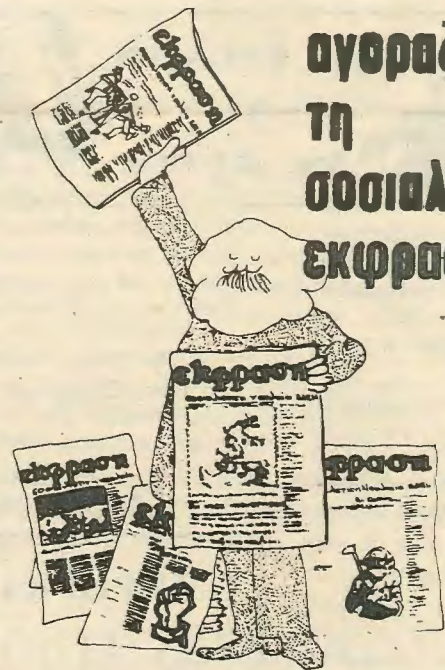
Όπως τα δικά του συμπε-

ράσματα μπορεί να βγάλει ο καθένας σχετικά με τις προοπτικές της οικονομίας. Γιατί κανένα πειστικό δεδομένο δεν υπάρχει που να συνηγορεί στην επίσημη άποψη πως δεν θα υπάρξει ανεργία και ότι ο πληθωρισμός θα σταθεροποιηθεί εκεί που βρίσκεται.

Αντίθετα μάλιστα οι τάσεις των διαφόρων οικονομικών μεγεθών μαρτυρούν προς το αντίθετο.

Για τα λοιπά, τις παραγωγικές επενδύσεις, το ισοζύγιο πληρωμών, τις επιπτώσεις της σύνδεσης με την ΕΟΚ ούτε ο ίδιος ο υπουργός δεν φαίνεται αισιόδοξος. Και εδώ βρίσκεται το παράδοξο: Στο ότι ενώ οι παραγωγικές επενδύσεις δεν αναμένονται να παρουσιάσουν αύξηση και να ξεπεράσουν την υποτονικότητα τους, ο υπουργός αισιόδοξεί πως δεν θα παρουσιαστεί ανεργία - τη στιγμή μάλιστα που έχει παρουσιαστεί οριακή αύξηση σ' αυτή....

Ένα, λοιπόν, πρέπει να είναι το συμπέρασμα: Οι «μάζες» - που τόσα χρόνια ζούσαν πέρα από τις δυνατότητες της Κύπρου - πρέπει να επαγρυπνούν. Οι καιροί να προοιωνίζονται δύσκολοι... Γιατί τα αιγναιακά σχόλια των πολιτικών συντομα θα συνοδεύονται από τις πικρές λύσεις.



αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική

εκφραση

Η Σοσιαλιστική Έκφραση διατίθεται στα
Γραφεία της :
Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα
περίπτερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.600
Εξωτερικό:
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη: £5.100
Αμερική: £6.500